

PER 148-870

KA

PE

870

Caecilia.

KATHOLIEK GEZANGBOEKJE

VOOR

KERK EN HUISGEZIN.

J. A. Hofman

Zij Gode lof
In 't Hemelhof.

UTRECHT,
SINT GREGORIUS-HUIS.

1883.

PER 148

Och kwam ik eens in Deutevom!
Ik zag dan ook een Vriend weerom,
Die aan de Haap zo gul en blij
Met raad en daad mij stond ter zij.

J. H. Hofman.

K

~~4004~~ Per 140
P70

Caecilia.

KATHOLIEK GEZANGBOEKJE

VOOR

KERK EN HUISGEZIN.

Zij Gode lof
In 't Hemelhof.

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdóm UTRECHT
Volgnummer Bibliothek ~~1412~~

UTRECHT,

SINT GREGORIUS-HUIS.

1883.

Och kwam ik eens in Deutecom!
Ik zag dan ook een Vriend weerom,
Die aan de Laap ras gul en blij
Met raad en daad mij stond ter zij.
J. H. Hofman.

~~11204~~

Per 148

P70

Caecilia.

KATHOLIEK GEZANGBOEKJE

VOOR

KERK EN HUISGEZIN.

Zij Gode lof
In 't Hemelhof.

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer **Bibliotheek** ~~11112~~

UTRECHT,
SINT GREGORIUS-HUIS.

1883.

IMPRIMATUR:

MAARSEN,

25 Junii 1883.

J. G. H. C. ESSINK.

Libr. Cens.

*Dit werkje is uitgegeven voor rekening der Roomsche Kerk van
Everdingen; daarom zijn ten merk der echtheid alle exemplaren
geteekend door den Pastoor:*

J. H. Hofman.

ONZER LIEVE VROUWE.

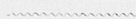
Gedoo, o Moeder Maria, dat ik aan uwe vereerde voeten neerkniel, mijn heuschen groet als tolk van mijn kinderhart U toezend en dit bundeltje, U ter eer gezameld, op uw altaar neerleg. 't Is waar, de zwakke hand heeft te dikwerf gefaald, doch de hoopvolle bede smeekt, dat uw liefderijk Moederoog het gebrekkige wil verschoonen. Waar het pogen eenigzins slaagde, daar brengt het kinderhart zijn blijden dank aan Moeders hulp en juicht in de vreugde, aan het Moederhart bereid. Moge, o Moeder van Genade, uw milde hand haren zegen schenken aan hetgeen U ter eer werd ondernomen; — een zegen, die rijke vrucht doet groeien.

Zoo gaarne, o goede Moeder, zou ik thans oorlof erlangen, om hetgeen voor U werd begonnen, nu bij zijne voltooiing op te dragen aan ONZEN HOOGWAARDIGEN VADER, die, na de droeve dagen van den rouw, door den Stedehouder van uw Godlijken Zoon zoo even ons werd teruggegeven. Uwe goedheid zal het niet weigeren.

Ten slotte nog een dringende bede: O dat uwe Moederhand zegenend over ZIJNE DOORLUCHTIGE HOOGWAARDIGHEID zich uitstrekke, Hem geleide en bescherme in lengte van dagen.

DRUCKERIJ VAN DE WED. J. H. VAN NELLE

DRUCKERIJ VAN DE WED. J. H. VAN NELLE

DRUCKERIJ VAN DE WED. J. H. VAN NELLE

AAN

ZIJNE DOORLUCHTIGE HOOGWAARDIGHEID

PETRUS MATHIAS SNICKERS,

AARTSBISSCHOP VAN UTRECHT:

IN KINDERLIJKEN EERBIED GEWIJD

DOOR ZIJN GEHOORZAMEN ZOON:

I. H. HOFMAN.

V O O R A F.

Zang is voordracht — gelijk Dom Pothier ons leert in het 13e hoofdst. zijner ver klinkende *Mémoires Grégoriennes* — voordracht, die in den rijken dosch der toonen gehuld is en daarom in statiger gang zich voortbeweegt, doch het karakter eener voordracht behoudt en in de regels dezer laatste zijne grondwet heeft. Vandaar dat in een goeden zang :

1° Elk woord, elke lettergreep, hoewel met onderscheiden nadruk, duidelijk moet worden uitgesproken, en elke klinker zijn zuiver geluid moet doen hooren. Waar een toonlooze e door den klinker van een volgend woord wordt opgeslorpt, hebben we dit door een vereenigend boogje \frown aangeduid, of den zwakkeling weggeschraapt. Als we nog even bemerkten hebben, dat nimmer eenig woord door de ademhaling mag worden afgebroken, dan kunnen wij overgaan tot den *zin*.

2° In den zin schuilt de gedachte, die haar licht moet ontvangen van den nadruk, van den gang en van de rust. Als een goed toondichter voor een geheel stuk en voor ieder deel zijne melodie schept, dan drukt hij zelf den gloed en gang en rust in de bijzon-

derheden uit; maar als hij voor een enkele stroof de wijze schrijft, volgens welke ook de verdere strofen moeten gezongen worden, dan rust op den zanger de plicht, om aan die woorden of zinsneden, welke de hoofdgedachte inhouden, meer gloed en nadruk te geven, om den gang overeenkomstig den loop der gedachten te wijzigen, om de natuurlijke rust van den zin naar eisch te doen uitkomen. De toondichter brengt zijne rust in overeenstemming met de versmaat, hetgeen de zanger in het oog moet houden en doen hooren, doch zoo bescheiden, dat de natuurlijke rust van den zin ook tot haar recht komt. Vandaar dat bij elk natuurlijk rustteeken, komma, kommapunt enz., ook in den zang meer of mindere rust moet intreden, schoon gewijzigd naar den gang der melodie; vandaar ook dat de rust, welke de toondichter aan het eind der verzen plaatst, moet gewijzigd worden naar den loop der gedachte, en dat, als de gedachte eerst in het volgend vers zich afsluit, de rust aan het einde van voorgaand vers om wille van den zin moet worden ingekrompen. Wanneer ten slotte eenig vers te lang blijkt, om in éénen adem te worden gezongen, dan dient, ten einde storing in den zin te voorkomen, de adem, behalve bij het natuurlijk rustteeken, te worden geschept ter plaatse, welke wij door het rechtstaand streepje | hebben aangeduid.

Wij kunnen de kern van het voorgaande samenvatten in hetgeen de geëerde Bestuurder van Sint Gregoriusblad (jaarg. III bl. 26) ons zegt: „Kan het gesproken

„woord dan alleen zijne volle waarde krijgen, wanneer
 „de goede voordracht er bij komt, dezelfde waarheid
 „geldt in gelijke kracht van het gezongen woord.”

Zoo bloeie lang

De goede zang.

Voor hen, die zulks wenschen, zij hier nog bemerkt, dat in *J. Mohr's CANTATE, Gesang- und Gebethbüchlein, Regensburg 1880*, de volgende nummers van ons boekje ook tweestemmig voorkomen: **1** op bl. 24 n°. 12, **3** op bl. 155 n°. 87, **4** op bl. 174 n°. 96, **12** op bl. 106 n°. 62, **16** op bl. 62 n°. 34, **19** op bl. 176 n°. 97, **23** op bl. 163 n°. 91, **27** op bl. 30 n°. 16, **29** op bl. 169 n°. 93, **33** op bl. 108 n°. 63, **38** op bl. 111 n°. 65, **41** op bl. 98 n°. 57, **42** op bl. 43 n°. 239, **50b** op bl. 78 n°. 45, **50c** op bl. 92 n°. 53, **59** op bl. 108 n°. 63, **63** op bl. 84 n°. 48, **71** op bl. 34 n°. 18, **74** op bl. 53 n°. 29, **79** op bl. 95 n°. 55, **82** op bl. 43 n°. 23, **85** op bl. 52 n°. 28, **89** op bl. 155 n°. 87, **92** op bl. 138 n°. 80. — **10** komt tweestemmig voor in 't St. Gregorius-blad, 1879, n°. 6. — De wijzen, aan MOHR'S *Cantate* ontleend, zijn alle tweestemmig; die bij Frentrop geborgd werden, zijn alle meerstemmig; die door Schutjes ons werden geschonken, zijn meest alle twee-of meerstemmig.

1.

ADVENT.

~~~~~

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 24 *)

In bange, | duistre nachten,
Uit 's werelds wilde zee
Verrezen droeve klachten,
Vol jammer, | vol van wee.
„Ach Heer! (dus klonk het kermen)
„Ach Heer! Gij toeft zoo lang;
„Toon eind'lijk uw ontfermen;
„De zielstrijd wordt zoo bang.

„De zwarte nacht der zonden,
„Waarin de wereld zucht,
„Heeft onzen geest omwonden,
„Belet der ziele vlucht.
„Zal eind'lijk niet de luister
„Van 's levens hooger licht
„Verdrijven al dat duister,
„Zoo doodend voor 't gezicht?

---

*) Caecilia, Katholisches Gesang-, und Gebetbuch von Joseph Mohr. Regensburg 1879.

„Gij Heem'len hoog verheven,
 „Wilt ons met uwen dauw
 „Den Zaligmaker geven
 „En troosten onzen rouw!
 „Och aarde, | spreid uw kruiden,
 „Uw bloemen niet ten toon;
 „Geef ons den roem der bruiden,
 „De Bloeme ! — Godes Zoon.”

Ter kimme kwam toen blozen
 De blijde Dageraad,
 In 't keurig kleet van rozen,
 Doorwerkt met gouden draad —
 De Dageraad des Heeren,
 Waarop, | bij 't schemerlicht,
 Der Vaad'ren zielsbegeeren
 Door de ^eeuwen | was gericht.

Gegroet! Gij Uchtendgloren,
 Waarin de Zonne leeft,
 Die straks, | aan de ^eaard' geboren,
 Ons hooger leven geeft.
 Gegroet! | Gij Maagd en Moeder,
 Des Geestes reine bruid,
 Wier schoot den Albehoeder,
 Gods een'gen Zoon | omsluit.

2.

KERSTMIS.

~~~~~

Wijze bij Trentrop, n°. 3. *)

Die, van den Vader | voortgekomen,
 Eer nog de tijdvloed | was aan 't stroomen,
 Zijn woontent | in de zonne heeft,
 Den Eng'len | zijn bevelen geeft;
 De groote Heerscher | aller volken,
 Die zetelt | boven 's Hemels wolken,
 Waar Hij | in al zijn glorie praaft,
 Is hier op aarde | neergedaald.

Hij werd | van eene Maagd geboren,
 Uit Davids | huis door God verkoren,
 Die zwanger | van des Geestes kracht,
 Hem zonder smart | ter wereld bracht.
 Hij werd geboren | in het duister,
 Ontdaan | van alle pracht en luister,
 Te Bethlem | in een armen stal, —
 Gods Zoon, | de Schepper van 't heeal.

*) Godvruchtige Gezangen door A. Trentrop. 's Gravenhage.

Aanschouwt Hem | in die schaam'le woning,
 Ziet op dat stroo | den Glorie-koning,
 Die over al | wat werd en leeft,
 Met d'eeuw'gen hemelschepter | zweeft;
 Ziet Hem, | het offer onzer zonden,
 Met schamel lijnwaad | schaars omwonden;
 Ziet, hoe de Heer | als machtloos wicht
 Versmaad | daar in de kribbe ligt.

Och, ziet zijn eerste traantje | vloeien,
 O, ziet het | op zijn wangske gloeien,
 Als vonkelde er een diamant
 Gevat | in sierlijk gouden rand.
 O traan | van onuitspreekbre waarde!
 O zoete troost, | o heil der aarde!
 Gij brengt verkwikking | in ons lot
 En stilt | den strengen toorn van God.

Komt, | laten we allen nederbuigen,
 En onzen warmen dank | betuigen
 Aan 't ons geboren | Godlijk Kind,
 Wiens hart | zoo vurig ons bemint.
 Zijn armoë leere ons | 't goud verachten,
 Zijn liefde leere ons | plichtbetrachten;
 Ons leven volg' Hem na | in deugd;
 Hij schenkt dan eens | de hemelvreugd.

3.

Wijze bij Alb. Thijm, n°. 40 *), of bij J. Mohr, Caecilia, n°. 336.

Joseph en Maria | togen,
 Vol van hoop, | naar Davids stad;
 Daar ontweek hun | 't mededoogen, —
 Geen die herberg | voor hen had;
 Davids Heer, | de Heer van al,
 Werd verwezen | naar een stal.

Toen de maan | in 't ruim der heem'len
 Tot het middernachtuur | klom,
 En de lucht | van 't sterreweem'len
 Als een Koningsmantel | glom,
 Daagde 't eeuwig | god'lijk Licht
 Op | voor ons verbaasd gezicht.

Eene maagd, | in 't stille duister,
 Was | de schoone Dageraad,
 Waar | de nieuwe Zonneluister
 Door Gods | almacht, uit ontstaat;
 Met haar doekjes | dekt zij dicht
 d'Eed'len Glans | van 's werelds Licht.

*) Oude en Nieuwe Kerstliederen door J. A. en L. J. Alberdingk-Thijm. Amsterdam 1852.

Voor den hoogsten Heer | der Heeren
 Wordt de laagste plaats | bereid ;
 Om den ootmoed | ons te leeren,
 Wordt Hij in een krib | geleid.
 Ach! | dat zonder praal en pracht
 Hem de wereld | nu niet acht!

Wij, wij knielen | aan zijn voeten
 Willig neder | in den stal,
 Om geloovig | Hem te groeten
 Als den Koning | van 't heeal :
 Welkom, welkom | God'lijk Kind,
 Dat zoo vurig | ons bemint.

4.

Wijze bij Mohr, Caecilia, n°. 169, of bij Verspoell, n°. 25 *)

O Kindje Jezus, | arm als wij,
 Als we aan U denken | zijn wij blij;
 Want werdt Gij, | lieve Heer, een kind,
 Het was, | wijl Ge ons zoo teeder mint.

De groote schepper | van 't heeal
 Geboren | in een armen stal! . . .
 Wat geven wij, | o lieve Heer,
 Aan U | voor zooveel liefde weer?

*) Gesänge beim Römisch Katholischen Gottesdienste, herausgegeben von C. B. Verspoel, vicarius zu Munster. Munster 1842.

Och zie! hoe, | op het stroo geleid,
 Het Kindjen | in de kribbe schreit,
 En hoe 't, | met doeken half bedekt,
 Naar ons zijn | lieve handjes strekt.

O, hadden wij | een schat zoo groot,
 Als 't drietal Wijzen | eens U bood,
 Ook voor uw kribje | knielden wij
 En gaven dien | zoo gul als Zij.

Maar danken, | prijzen 't lieve Kind,
 En zingen!, | dat ons hart het mint,
 En zeggen: 'tis geheel voor U,
 Dit kunnen wij, | dit doen wij nu.

Ja, Kindje lief, | dit doen wij nu:
 Wij geven heel ons hart | aan U;
 Als we aan U denken | zijn we blij;
 U danken, | U beminnen wij.

5.

Wijze bij Schutjes, n°. 3. *)

O Kindje zoet, | zij heusch gegroet
 In deze droeve wareld!
 U voegt zoo wel | de traan, die hel
 In 't minnend oogje parelt.

*) Nieuwe Melodien op de gezangen voorkomende in 't Handboekje der Congreganisten van O. L. Vr., bewerkt door L. H. C. Schutjes, pastoor te Orthen. Tilburg. 1873.

U groet mijn luit, | o Koningsspruit,
 In Davids stad geboren!
 Geen glorietroon | blonk ooit zoo schoon
 Als 't kribjen | U beschoren.

Durft 's werelds hoon, | U, Godes Zoon,
 Ach! naar een stal verwijzen;
 De Cherubim | en Seraphim
 Doen blij uw' lof daar rijzen.

Uw liefdevlam, | aanbid'lijk Lam
 Verschuilt zich hier in 't duister;
 Doch buiten meldt | ons Bethlems veld
 Uw wondervollen luister.

De herder spoedt, | om d'eersten groet
 Aan 't Wonderkind te brengen;
 Komt, volgen wij, | om even blij
 Ons offer ook te plengen.

Wij bieden U, | o Kindje, nu
 Ons hart met al zijn zinnen;
 Het blijve ^{altijd} | U toegewijd,
 Het blijve ^U eeuwig minnen.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 90.

Sions bruiden, | komt en luistert:
 Hij die zee en stormen | kluistert,
 Over leven heerscht | en dood, —
 Die het machtig heer | der heem'len
 Willig naar zijn wenk | ziet weem'len,
 Sluimert stil | in moeders schoot.

Die in 't rijk | der gulden wolken
 Troont | als opperheer der volken,
 Zeeg'rijk heerscht | door 't wijdsch heelal,—
 Die | in 's Hemels glorie-zalen
 Zijnen luister | uit doet stralen,
 Schuilt | in Bethlems armen stal.

Die begaan | met 's menschen smarte,
 Balsem schiep | voor 't lijdend harte
 Honig dauwde op onze lip, —
 Die zijn Zaal'gen | kwistig streeelde
 Met den toover | zijner weelde,
 Koos voor zich | het stroo der krib.

Wonderkindje, Heer der Heeren!
 Moog de wereld | niet waardeeren,
 Wat uw liefde | voor ons doet;
 Ons verrukt het | ziel en zinnen,
 Wekt in 't hart | een vurig minnen,
 Doet ons knielen | aan uw voet.

Kom, o Heer, in onze zielen,
 Die U meer | dan goud bevielen,
 Sticht daar | uwen liefdetroon;
 Blijf er heerschen | t' aller tijden;
 Leer ons, | uwen dienst ons wijden;
 Schenk ons eens | der Zaal'gen loon.

7.

NIEUWJAAR.

Wijze bij Alb. Thijm, n°. 77.

Uw Naam, | o Zoete,
 Ontvang mijn groete
 Bij zang en snaar;
 Mijn *Jezus* prijzen,
 Zijn lof doen rijzen,
 Dit zaligt best | het nieuwe jaar.

Hij is op heden
 Voor ons besneden,
 De Middelaar;
 Ons hart besnijden,
 De zonde mijden,
 Dit brengt ons heil | in 't nieuwe jaar.

Mijn ziel ten goede
Bracht Hij in bloede
Zijn eerst'ling daar:
Des moog hij winnen
Mijn ziel en zinnen
Ten minste | met dit nieuwe aar.

Een zuiver harte
Put vreugd uit smarte
En smaakt, | voorwaar,
De blijde zoetheid
Van Jezus' goedheid,
Die zegen schenkt | aan 't nieuwe jaar.

Den zinnen sterven,
De weelde derven,
Al valt het zwaar,
Doet ons verwerven
Met Jezus' erven
Het eeuwig zalig | Nieuwe Jaar.

8.

DRIE-KONINGEN.

Wijze bij Alb. Thijm, n°. 84.

Toen 't Kindje was geboren,
 Uit Eden her,
 Toen zag het Oosten gloren
 Zijn wonderster.

Er toog een drietal Wijzen
 Naar het vorst'lijk Salem heen
 En deed de vraag er rijzen:
 „Waar is 't Koningskindje klein?
 „Wij mochten 't blijde wenken
 „Der heilster zien,
 „En komen met geschenken
 „Hem hulde biên.”
 Toen 't Kindje. . . .

De koning en zijn lieden
 Staan verslagen bij die maar,
 Doen in der ijl ontbieden,
 Hooren van de Priesterschaar:
 „Aan Bethlem is beschoren
 „Een schit'rende eer,
 „Want daar wordt eens geboren
 „De Hooge Heer.”
 Toen 't Kindje

ZOETE NAAM JEZUS.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 164, of bij Verspoell, n°. 20.

Mijn Jezus, | duizendmaal gegroet!
 Uw naam van *Zaligmaker* | doet
 Het harte slaan | van teedre min.
 O! stort uw zoeten geest | mij in,
 Dan zal ik zingen | te allen tijd,
 Hoe, Jezus, | Gij mijn *Jezus* zijt.

Uw naam, | die eens op Gods bevel
 Geboodschapt werd | door Gabriël,
 Is schooner | dan de dageraad
 En zoeter nog | dan honigraat;
 In rijkdom | overtreft hij 't goud,
 In levenskracht | het cetim-hout.

Uw naam verkwikt | als versche druif,
 Streelt zachter | dan de stem der duif;
 Hij schittert | als de zonnestraal,
 Verwint in macht | het ridderstaal;
 Die naam vervoert | de ziel en zin,
 Ontvonkt het hart | van teed're min.

Luikt, bloemekens, | uw blaad'ren dicht,
 Bij Jezus' naam | verbleekt uw licht;
 Gij, zily'ren beekjes, | houdt u schuil,
 'k Geef u | voor Jezus' naam in ruil,
 Gij, balsemkruidjes, buigt u neer,
 Gij geurt zoo zoet niet | als de Heer.

Sluit, vogeltjes, | uw snebjen toe,
 Ik ben uw zingen | overmoë,
 Niets is er, | dat aan mijne ziel
 Zoo zeer als Jezus' naam | beviel.
 Mijn Jezus, | uwe naam zoo zoet
 Zij duizend- | duizendmaal gegroet.

10.

VASTENTIJD.

~~~~~

Wijze bij Verspoell n°. 6, bij J. Mohr, Caecilia, n°. 1,
 of bij Alb. Thijm n°. 100.

Er was | een edel Koningszoon,
 In hooger Hof | geboren,
 Die onze ziel | in Edenswoon
 Tot bruid | zich had verkoren.
 Des toog Hij | naar dit tranendal,
 Om voor haar heil | te strijden;
 Hij streed en leed | om Adams val,
 Verwon | in 't bitter lijden.

Gethsemané | ziet d'eersten strijd;
 Daar bidt Hij | vol van smarte,
 Totdat een Engel | nederglijdt,
 Die moed Hem stort | in 't harte.
 Dan nadert Hem | het snood verraad,
 Door gouddorst | aangedreven
 Dat, met een glimlach | op 't gelaat,
 Den doodskus | Hem komt geven.

Mijn God! | nu slaat een ruwe vuist
 Des Heeren hand | in kluister
 En sleurt Hem heen, | waar Annas huist,
 Waar Caiphas | woelt in 't duister.
 Hier staat Hij | aller moedwil bloot;
 De haat, | die 't recht gaat wijzen,
 Ach! velt het vonnis | van den dood
 En doet den Hemel | ijzen,

Rijs op, Pilatus, | red den Heer,
 Zijne onschuld | straalt in de oogen!
 Vergeefs;— | men kent noch recht, noch eer,
 Noch edel mededoogen.
 Des wacht den Heer | de geeselpaal;
 Daar striemt | des beulen roede.
 Zijn teedre leden | duizendmaal
 En geeselt ze | ten bloede.

De hoon vlocht toen | een doornen kroon
 Om 't god'lijk hoofd | te schenden,
 Een steenbrot | wordt zijn koningstroon,
 Een spotkleed | dekt zijn lenden,
 De rietstok | tergt zijn sceptermacht,
 De knieval | hoont den koning,
 De nijd bespuwt | zijn aangezicht;
 O God! | wat droeve krooning.

„Aanziet den Mensch,“ | spreekt nu de stem,
 Die Jezus | wil bevrijden; —
 Doch. . . | 't „Kruisig, kruisig, kruisig hem!“
 Weerklinkt | aan alle zijden
 De landvoogd huivert | van dien kreet;
 Hij ducht | den haat der Joden;
 Hij vult de maat | van 't schendig leed,
 Laat Jezus, | de onschuld dooden.

Met eigen schouder | draagt de Heer
 Het Kruis | ter strafplaats henen,
 En driemaal | drukt de last Hem neer.
 Doch, hoor . . . , | wat droevig stenen?
 Ach! zie, | een Moeder, teer bemind,
 Valt machtloos | Hem in de armen,
 En smeekt voor 't eenig, | god'lijk kind; —
 Doch haat | kent geen erbarmen.

Met Simons hulp | beklint de Heer
 Den Kruisberg, | mat en moede;
 De ruwe ontkleeding | opent weer
 Zijn wondental | ten bloede;
 Met gal vermengt | de booze nijd
 Den wijn | der bitterheden;
 De Heer proeft even slechts, . . . | en vlijt
 Op 't kruishout | blij zijn leden.

Zijn onverg'lijk're | liefdegloed
 Geeft zich | den beulen over,
 Die in het storten | van zijn bloed.
 Genieten | wilden toover;
 Zij drijven Hem | de naaglen in
 Met wreede | hamerslagen; —
 Hoe felle smart Hij leed, | zijn min
 Ontvalt | geen stenend klagen.

De beul richt dan | den kruisboom op,
 Ten zoen | voor onze zonden,
 En gretig drinkt | Calvarie's top
 Het bloed van Jezus' wonden.
 „Och! Vader! | (riep zijn liefde toen,
 Door medelij | gedreven)
 „Zij weten niet, | wat kwaad zij doen,
 „Och! | wil het hun vergeven.”

Terwijl de beulen | 't heilig kleed
 Bij keus en lot | verdeelen,
 Verzaadt de spot | Gods Zoon met leed,
 Ten wellust, | ach! van velen.
 De goede moordenaar | bad toen:
 „Heer, | in uw rijk getreden,
 „Gedenk ook mij.” | Waarop Gods Zoon:
 „Nog heden | erft gij 't Eden.”

Wat staart zijn minnend oog | daar aan
 En maakt Hem | droef te moede?
 Hij ziet | zijn lieve Moeder staan,
 Beroofd | van alle hoede.
 Des zucht zijn mond | vol medelij:
 „Zie daar uw Zoon | o Vrouwe!”
 En tot den leerling | fluistert Hij:
 „Verzorg Haar steeds | in trouwe”

't Is middag | en de straal der zon
 Valt macht'loos | in bezwijmen
 Bij 't leed, | wat aller lichten Bron
 Den boezem | komt doorvlijmen.
 Die boezem lijdt | van hooger pijn;
 Geen heul der aard' | kan baten;
 Des roept de mond: | „Ach! Vader mijn!
 „Ach! | waarom mij verlaten?” |

Vervuld wordt | aller Schriften woord :
 „Mij dorst” | roept des de Heere ; —
 Dan wordt | de zegekreet gehoord :
 „Het is volbracht | met eere !”
 Nu klinkt het | langs Calvarie's top :
 „Mijn Vader, | aan uw handen
 „Draag ik de zorg | mijns geestes op.” —
 Met slaakt de ziel | haar banden.

Wij knielen neer, | o Koningszoon,
 We aanbidden | uwe Godheid,
 In weerwil van | des kruizes hoon,
 Waardoor Ge aan 't volk | ten spot zijt.
 Wij zweren | uwer liefde trouw ;
 U wijden wij | ons leven ;
 U volgen wij | in vreugde en rouw,
 Om zelfs | met U te sneven.

11.

PASCHEN.

~~~~~  
 Wijze bij Alb. Thijm n^o. 108.

Heer Jezus is verrezen,
 Verrezen van den dood ;
 Zijn naam zij hoog geprezen,
 Zijn zegepraal is groot ;
 Hij heeft de macht des doods | verplet,
 Ons allen aan het leven
 Weergegeven. — Alleluja.

Der moeder, | die in 't duister
 Verborg haar bang gemoed,
 Verscheen de Zoon met luister
 En bracht haar d'eersten groet.
 „Mijn moeder | (sprak zijn zoete stem)
 „O laat ons blijde wezen; —
 „'k Ben verrezen.” — Alleluja.

Aan 't ledig graf verschijnen
 Zijne Eng'len vol van glans,
 Betuigend aan de zijnen:
 „Hij leeft, | verwinnaar thans.”
 En onderweges | gaf Hij zelf
 Aan 't schuchter oog der vrouwen
 Zich te aanschouwen. — Alleluja.

Twee Jongeren | op heden,
 Naar Emmaus heengegaan,
 Zien Jezus nader treden;
 Doch moge 't hart ook slaan,
 Het oog erkent Hem niet, | eer Hij
 Het brood brak, | en met eenen
 Is verdwenen. — Alleluja

Als straks het vale duister
 Reeds heerscht om Sions wal,
 Verschijnt de Heer in luister
 Aan heel zijn jong'ren tal;

Verrukking stroomt | in aller hart ;
 Zij zien van hooger leven
 Hem omgeven. — Alleluja.

Heer Jezus heeft het leven
 Verwonnen op den dood ,
 Om 't weer aan ons te geven ,
 Aan ons in doodesnood.
 Hem prijst | ons aller dankbaar hart ;
 't Zal hem voor 't kloek verwinnen
 Eeuwig minnen. — Alleluja.

12.

ONZES HEEREN HEMELVAART.

Wijze bij Schutjes, n^o. 31, of bij Verspoell n^o. 5.

O ziet, | hoe , opgestegen
 Ter hooge Olijvenkruin ,
 De Heiland geeft zijn zegen ,
 Den voet drukt in 't arduin , —
 Dan | voor de starende oogen
 Van 't kleine Jongrental
 Opstijgt | naar 's Hemels bogen.
 Lof zij den Heer van al!

Ontsluit, | gij Sions vorsten,
 De hooge gulden poort;
 Want over 's vijands borsten
 Treedt de Overwinnaar voort;
 De Veldheer keert in vrede
 En zegepralend weer;
 Ontsluit u, | Hemelstede!
 Lof zij den sterken Heer!

Wie komt van Edom over,
 Van Bosra, | dus bebloemd,
 Bedekt met eerelever,
 Waar 't maagdenkoor op roemt?
 Zijn kleed draagt purperverven,
 Zoo schoon als 't morgenrood;
 Hij komt het Godsrijk erven:
 Lof zij den Heere groot!

Hij is de wereldreuze,
 Omstraald van hooger glans;
 Bij 't klinken van zijn leuze
 Bukte alles voor zijn lans:
 Hij heeft met kloeke schreden
 Ter gaaring van den wijn,
 De pers alleen getreden.
 Lof moet hem immer zijn!

Ten troone nu verheven
 En heerschend naast zijn God,
 Is hij de bron van 't leven,
 De Heer van aller lot.
 't Volmaakt drie-eenig leven
 Is nu zijn eeuwig loon:
 Door aarde en hemeldreven
 Zij 't loflied Hem gebôon.

13
PINKSTERFEEST.

~~~~~  
 Wijze bij Schutjes, n°. 65.

Heil'ge Geest, | des Hemels duive!
 Hoe uw liefdevlamme | wuive
 Tusschen Vader | en den Zoon,
 Dit ontgaat | des menschen zinnen;
 Onbegrijpelijk | is dat minnen:
 Liefde. . . . is in U persoon.

Gij, | Gij werdt het vuur der aarde,
 Wat de Pinksterdag | eens baarde,
 Met de tong | als beeldenaar;
 Bij der winden | machtig bruisen
 Kwaamt Gij zeeg'nend | nederruischen
 Op des Heeren | Jong'ren schaar.

Als | met opgeleggen handen
 De opperherder | zalft zijn panden
     Onder 't murm'len | der gebeên;
 Zie, | dan daalt uw kracht, | zoo teeder,
 In de zielen | vormend neder,
     Sterkt ten strijd | de zwakke leên.

Komt niet meer | de gaaf der talen
 Uwe wondermacht | verhalen,
     Uwe liefde | mindert niet;
 Zevenvoudig | zijn de gaven,
 Stroomend | in de ziel des braven,
     Die zijn hart | ter woon U biedt.

Zoete Gastvriend | onzer zielen!
 Levensbalsem | voor wie vielen!
     Levenskracht | der kloeke deugd!
 Wil de smetten | in ons wisschen,
 Wat verdord was, | blij verfrisschen
     Voeren ons | ter hemelvreugd.

14.

H. DRIEVULDIGHEID.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 336, of Schutjes n°. 49, 2e stuk.

Wie is het, | die zoo hoog gezeten,
 Zoo diep | in 't grondelooze licht,
 Met zijne glorie, | niet te meten,
 Verblindt | des schepsels zwak gezicht?

Dat 's God, | volmaakt, drie-ëenig Wezen,
 De bron van al | wat leven heeft,
 Die in zijn glorie, | nooit volprezen,
 Zijn' Zaligen | te deelen geeft.

Wie peilt | de diepverborgen schatten,
 Die 't wezen Gods | in zich omsluit?
 Wat geest | kan 't groot geheim omvatten?
 Wie legt het **Drie** en **Een** | ons uit?

De Vader, | bron van 't God'lijk Wezen,
 Hij baart, zich kennend, | zijnen Zoon,
 En beider liefde, | nooit volprezen,
 Is in den Heil'gen Geest persoon.

Is één het wezen, | nooit omschreven
 Door ruimte of tijd, | door vorm of leest,
 Drievuldig is | het God'lijk Leven,
 Personen . . . | Vader, Zoon en Geest.

Zij, | even oud en even machtig,
 Ook even wijs | en even goed,
 Zijn even heilig | en waarachtig. . . .
 Volmaakte Godheid, | wees gegroet!

Den Vader, | bron van alle leven,
 Zij roem en eer | in eeuwigheid,
 Zij glorie ook | den Zoon gegeven,
 Zij lof | den Heil'gen Geest bereid.

15.

H. SACRAMENTS DAG.

~~~~~  
 Wijze bij Schutjes, n^o. 40.

Aller stemmen | volle toon
 Brengelof | aan God den Zoon,
 Die, | den avond vóór zijn sterven,
 Hemelschatten | ons deed erven.

Jezus leef! | Jezus leef!
 Die, | gehuld in schijn van brood,
 't Eigen vleesch | zijn Jong'ren bood,
 Hun de wondermacht verleed,
 Ná te doen, | wat hij nú deed.

't Wonderwerk | leeft immer voort;
 Want het heilig Priester-woord
 Schept van brood | het Lijf des Heeren,
 Doet den wijn | in bloed verkeeren.

Jezus leef! | Jezus leef!

Die, | in schijn van brood en wijn,
 Onze zielespijs | wil zijn, —
 Spijze, | boven Manna zoet:
 't Eigen God'lijk Vleesch en Bloed.

Nader, | trouwe kristenschaar;
 Jezus wenkt ons | van 't altaar.
 Als wij | aan zijn feestdich knielen,
 Stroomt zijn zegen | in de zielen.

Jezus leef! | Jezus leef!
 Die der wonden | balsem biedt,
 Onze ziel | van kracht voorziet,
 Die den heil'gen liefdegloed
 In de harten | vlammen doet.

Bruidegom, | hoe schoon, hoe rijk,
 Daagt er nooit | aan Hem gelijk.
 Wie zou niet | met zielsverblijden
 Zich geheel | aan Jezus wijden?

Jezus leef! | Jezus leef!
 Jezus, | onwaardeerbare schat,
 Die ons zielsgeluk | bevat!
 U behoort | geheel mijn hart,
 U gewijd | in vreugd en smart.

Heere, | neem mijn ziel tot bruid,
 Die haar boezem | U ontsluit;
 Treed er | met uw liefde binnen,
 Dat zij eind'loos | U blijv' minnen.

Jezus leef! | Jezus leef!

Mijner ziele Bruidegom
 Toef niet langer, | kom, o kom !
 Schenk mij thans | uw blijk der min, —
 Voer mij eens | den Hemel in.

16.

NA DE H. COMMUNIE.

~~~~~

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, no. 53, of 169, of in Verzameling, no. 28. *)

Gegroet, gegroet, | o Jezus zoet !
 Mijn heil, mijn schat, | mijn eenig goed !
 Hoe zalig maakt | uw Vleesch en Bloed !
 't Ontvlamt de ziel | van hemelgloed.

Uw knecht, o Heer, | is de eer niet waard,
 Die onverdiend | hem wedervaart ;
 Hij biedt U slechts | een zondig hart,
 Dat, ach ! | uw liefde heeft getart.

Als mijne schuld | uw komst niet stuit,
 Dan blinkt uw min | te schooner uit,
 En vergt nog meer | een lied van dank,
 Dat zich verheft | met vollen klank.

---

*) Verzameling van Oude en Nieuwe Gezangen voor alle Hoog-
 tijden des jaars; Amsterdam 1842.

Doch | als mijn blijde lofzang rijst,
 Uw macht verheft, | uw grootheid prijst,
 Dan mengt welhaast | mijn schaam'le beê
 In 't juichend lied | haar stemme meê.

Oneindig rijk, | oneindig goed,
 Zijt Gij de bron | van overvloed:
 O! schenk ons dan | geluk op aard,
 Zoover ons heil | zich hiermeê paart.

Och, dat uw licht | mijn geest bestraal,
 Genade | mijne wilskracht staal,
 Ontvonk mijn hart | door uwe min,
 Stort mij den schat | der deugden in.

Mijn ziele | door uw Vleesch en Bloed
 Ten eeuwig leven | thans gevoed,
 Zij heeft nog één, | een hoogste beê:
 Och! voer haar straks | ten hemel meê.

17.

JEZUS' HEILIG HART.

~~~~~

Wijze bij Verspoell, n°. 1.

Voorhenen sprak | des Zieners stem
 't Geheim'nisvolle woord:
 „Zij zullen opwaarts zien | tot Hem,
 „Wiens zijde werd doorboord.”

Die zijde trekt | nu aller oog
 En aller zuchten | gaan omhoog
 Naar 't ons geopend | godlijk Hart,
 Waar balsem leekt | voor alle smart

Eens krijgers moedwil | heft de speer
 Die boort in 't Heilig Hart,
 Als na het sneven | Onze Heer
 Aan 't kruis den dood nog tart;
 Maar 't water | dat gemengd met bloed
 Der zijde ontstroomt | in milden vloed,
 Het wordt | door Gods Voorzienigheid
 Ten zuiv'rend heilbad | ons bereid.

Door de open wond | van Jezus' zij,
 Die als een roze bloeit,
 Verklaart | het God'lijk Harte mij,
 Wat liefdevlam daar gloeit.
 Dat Hart, nu zonder harteklop,
 Het droeg ten zoen | zich zelve op,
 Het waadde | door een zee van smart.
 Gegroet! gegroet! | o Heilig Hart.

Nog is dat Hart | niet minnens moe;
 Het put zijn schatten uit;
 Een Hemelsch Brood | bereidt Het toe
 Ter spijze voor zijn bruid.

Vereert elk hart | den liefdegloed,
 Waarmede ^{een} moeder | 't kindjen voedt;
 Wat dan? | als Jezus, 't Hoogste Goed,
 Der ziele schenkt | zijn Vleesch en Bloed?

O liefde | van mijns Heeren Hart!
 Mijn heul en heil in nood!
 Beveiligd door uw hoede, | tart
 Ik alle leed en dood.
 Uw zijde | biedt me ^{een} toevlucht aan,
 Waar binnen niemand | kan vergaan;
 Wat onheil dreige, | wat gevaar?
 Mijn heil, | mijn redding vind ik daar.

18.

Wijze bij Alb. Thijm, n°. 10, of in Zingende Zwaan, bl. 372. *)

O Hart des Heeren | vol van min,
 Was kostte 't U | mijn hart te winnen!
 Gij spandet | al uw krachten in,
 Opdat het eind'lijk | U mocht minnen.

Al was mijn hart | uw gunst niet waard,
 Toch bleeft Gij | om zijn liefde dingen;
 Gij hebt noch goed, | noch bloed gespaard,
 Om mij ! tot wedermin te dringen.

*) Den Singenden Zwaan, dat is den Lof-zang der Heyligen door G. de S[waan]. Leijden 1728.

Toch bleef mijn hart, | ach dwaas misleid,
 Gesloten | voor uw teedre liefde,
 Doch opent zich | der ijdelheid,
 Wat des te bitterder | U griefde.

Verschooning, | o mijn lieve Heer,
 Voor zooveel ondank, | zooveel dralen;
 Nu werp ik | me in uw armen neer,
 Mijn kinderhart | zal niet meer falen.

O stort | den gulden liefdegloed,
 Die vlammend | uit uw hart komt stijgen,
 Geheel en al | in mijn gemoed,
 Opdat dit steeds | naar U moog hijgen.

Uw liefdegloed | vervul mijn hart
 En doe mij | aller harten winnen,
 Om immer U | in vreugd en smart
 Met sâamgesmolten gloed | te minnen.

19.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 42, of bij Schutjes, n°. 179.

Zalig kruis | op 't God'lijk Harte,
 Vraagt gij niet | van ons herstel
 Voor den hoon | en bittre smarte,
 Waaraan Jezus | was ten spel?

Diepe wond', | in 't Hart geslagen
 Onzer | tot een toeverlaat,
 Vaak, ach, hebt gij recht tot klagen,
 Dat gij vruchtloos | open staat.

Scherpe doornen | gij verkondigt,
 Hoe ons koud, | ondankbaar hart
 Zich aan Jezus' | Hart bezondigt,
 Als het | zijne liefde tart.

Vlammengloed | en liefdevonken,
 Ach! | hoe straalt gij vruchtloos uit!
 Jezus' Hart, | van liefde dronken,
 Wint het onze niet | tot buit.

Durf ik thans | nog langer dralen?
 Waar een harte klopt | op aard,
 O mijn Jezus, duizend malen
 Is uw Hart | dat harte waard.

Hart van Jezus, duizend malen
 Bied ik U | mijn hart dus aan,
 Om de schulden | te betalen,
 Die ik bij U | uit heb staan.

Ja voor ieder, | die door dralen
 Uwe liefde | heeft getart,
 Bied ik | nieuwe duizend malen
 U mijn arm, | doch minnend hart.

20.

DE H. VIJF WONDEN.

Wijze bij Schutjes n°. 13, of in Verzameling n°. 27.

Wees gegroet! | gij vijftal bronnen,
 Waar het bloed | kwam uitgeronnen,
 Dat de schuld der zonden wischt
 En de dorre ziel | verfrist,

Ach! | wat wreede hamerslagen,
 Die den ruwen nagel | jagen
 Door mijns Heeren linkervoet,
 Gudsen doen | het god'lijk Bloed

Zijn ondraag'lijk niet | de pijnen,
 Die den rechtervoet | doen schrijven,
 Als des lichaams zware last
 Op die wond | wordt neergetast?

Linkerhand | mijns God en Heeren,
 Laat mijn kus | de wond vereeren,
 Daar geboord | door beulenvuist,
 Die voor mij | U heeft gekruist.

Rechterhand, | die vol erbarmen
 Elken lijder | kwaamt omarmen,
 Rozen strooidet | in het rond;
 Ondank, ach! | sloeg U die wond.

Zijde, | van de lans doorstooten,
 Waaruit | bloed en water vloten,
 Gij ontsluit | de levensbron,
 Waar ons hooger heil | begon.

Goede Jezus! | door uw wonden
 Zuiver mij | van alle zonden!
 Handen, voeten, | open zij'!
 Vijftal bronnen! | heiligt mij.

21.

GELOOFD ZIJ JEZUS CHRISTUS.

Wijze bij Schutjes, n°. 44.

Als 't vale duister breekt,
 Ontwaakt mijn geest en spreekt:
 Geloofd zij Jezus Christus!
 En kniel ik daarop neêr,
 Dan bidt mijn ziele weer:
 Geloofd zij Jezus Christus!

De misklok, | die nu luidt,
 Zij dreunt het plechtig uit: Geloofd
 En 't kling'lend schel-geruisch, —
 Het roept door 's Heeren huis: Geloofd

Bij al | wat ik begin
 Verzucht mijn ziel en zin: Geloofd
 En wat mijn werk ook zij,
 Ik zing er vroolijk bij: Geloofd

Geniet ik spijs of drank,
 Dan is mijn vrome dank, Geloofd
 En smaak ik zoete vreugd,
 Dan zing ik met geneugt': Geloofd

In nood en bittere smart
 Verzucht mijn lijdend hart: Geloofd
 Bij 's levens zielsverdriet
 Vind ik mijn troost in 't lied: Geloofd

Heeft zonde mij verleid,
 Dan rouwvol weer gezeid: Geloofd
 De macht der helle vliedt
 Voor 't zegevierend lied: Geloofd

Als eens mij 't harte breekt,
 Verzucht mijn ziel en spreekt: Geloofd
 Mijn Rechter te gemoet
 Stiert zij den huldegroet: Geloofd

In 't zalig hemelhof
 Ruischt nog de zoete lof: Geloofd
 Bij machtig stemgeluid
 Klinkt daar | eeuw in, eeuw uit: Geloofd

22.

DE HEILIGE FAMILIE.

~~~~~  
 Wijze bij Verspoell, n<sup>o</sup>. 6.

Te Nazareth, | de stad der bloemen,  
 Verrees er | uit de zij' der rots  
 Weleer een huisje, | hoog te roemen,  
 Omdat daar eens | de Zone Gods  
 Zijn intrêe deed | in 't rijk der wareld,  
 Den grondslag lei | van 't grootsche werk  
 Dat straks | met God'lijk bloed bepareld  
 Zich vormt tot de eene, | heil'ge Kerk.

De weelde vindt hier niet | haar woning,  
 Er huisvest echter een gezin,  
 Verheev'ner dan van eenig koning.  
 Sint Jozef | heeft de macht er in,  
 Gebiedend in den naam des Heeren;  
 Maria, | de onbevleete Maagd  
 Zij dient den man, | wien de Eng'len eeren,  
 Terwijl Gods Zoon | den last er draagt.

Een toonbeeld | van godvruchtig leven,  
 Van vaderzorg, van moedermin,  
 Van kinderdeugd | wordt hier gegeven;  
 Gegroet, o Heilig Huisgezin!  
 Moet onze deugd | voor de uwe blozen,  
 Toch heeft ons Jezus | aan het kruis  
 Tot zijne broeders | uitgekozen,  
 Ons ingeleid in 't Heilig Huis.

Wij trachten des | U na te streven,  
 Met U te ontvlieden | alle kwaad,  
 Met U | in matigheid te leven,  
 Met U te zwoegen | vroeg en laat,  
 Met U ons gansch | den Heer te wijden,  
 Met U te torschen | leed en pijn,  
 Met U te zwoegen | en te lijden,  
 En in Gods hand | gerust te zijn.

Ons leven | zal der wereld toonen,  
 Hoe arbeid adelt, | deugd ons redt;  
 Zoo voegt het | aan rechtschapen zonen  
 Des Huisgezins van Nazareth.  
 O Jezus, | kroon der jonge jaren,  
 Maria, | beeld der vrome vrouw,  
 O Jozef, | steun der grijze haren,  
 Biedt ons uw hulp, | sterkt onze trouw.

---

**23.**

Wijze bij Schutjes n<sup>o</sup>. 51, of bij J. Mohr, Caecilia, n<sup>o</sup>. 110.

Gods ongeschapen Zoon,  
Gedaald van 's Hemels troon,  
Ligt hier te Nazareth  
Geknield in stil gebed.

Met haren Zoon en Heer  
Knielt ook Maria neêr;  
En Jozef aan hun zij  
Voegt er zijn smeeking bij.

O God, wat blij gezicht! . . .  
Het heiligst drietal ligt  
In Vader, Moeder, Zoon  
Aanbiddend voor uw troon.

Wat wonder gaat hier om  
In 't schamel heiligdom? . . .  
Hier biedt het nieuw Gezin  
U 't offer zijner min.

Een Vader, Moeder, Kind,  
Beminnend en bemind,  
Brengt U voor 't eerst op aard  
Een glorie Uwer waard.

Ik kniel er aan hun zij:  
 Om Hen neem ook van mij  
 En heel mijn huisgezin  
 Het offer onzer min.

Om 't wonderzoet gebed  
 In 't Huis van Nazareth  
 Zie welgevallig, Heer,  
 Op al de mijnen neer.

---

**24.**

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n<sup>o</sup>. 161

O zoete Namen,  
 Die smelt te samen!  
                   Jezus, Maria, Jozef!  
 Ik kom U drieën  
 Mijn hulde biëen.  
                   Jezus, Maria, Jozef!

Gedaald uit Eden  
 Naar hier beneden, — Jezus . . . .  
 Zijn uwe schatten  
 Door niets te omvatten. — Jezus . . . .

Zien biddende oogen  
 Naar U ten hoogen, — Jezus . . . .  
 Dan zendt Gij weder  
 Uw gunsten neder. — Jezus . . . .

Op U te bouwen  
 Met vast vertrouwen, — Jezus . . . .  
 Brengt troost in 't lijden  
 En moed in 't strijden. — Jezus . . . .

Die niet meer streden  
 En zielschâ leden . . . . — Jezus . . . .  
 Hun droeve wonden  
 Hebt Gij verbonden. — Jezus . . . .

In 't uur van sterven  
 Door U verwerven, — Jezus . . . .  
 Den Zaal'gen Vrede;  
 Dit 's aller bede. — Jezus . . . .

Als wij hierboven  
 U daarvoor loven, — Jezus . . . .  
 Gaan uwe Namen  
 Nog immer samen — Jezus . . . .

---

O. L. Vr. ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

~~~~~

25.

Wijze in Verzameling n°. 27.

Schoone Lelie, | zonder vlekken,
 Zou uw glans | geen geestdrift wekken?
 Vol verrukking | roemen wij:
 Blank | als versche sneeuw zijt Gij!

Maged, | door God uitgekozen,
 Vlekkeloos | in 't kleed van rozen;
 U bewondert | de Eng'lenrij,
 Juichend: | Hemelschoon zijt Gij!

Hoor ik Jezus' Kerk | verklaren,
 Dat de Maagd, | die God zou baren,
 Vrij van Eva's erfschuld zij;
 'k Zeg dan: | Moeder, dat zijt Gij!

Ruischen nu alom | de zangen:
 „Vlekloos | is de Maagd ontvangen”?
 Wij ook juichen | jub'len blij:
 Moeder, onbevlekt zijt Gij!

Moeder, | bid in 't zalig Eden
 Voor uw kind'ren | hier beneden,
 Dat ook wij, | van zonden vrij,
 God behagen | zoo als Gij.

26.

Wijze bij Schutjes, n°. 78, of bij M. J. A. Lans. *)

Lieve Moeder van den Heer!
 Zie ons uwen troon omringen,
 Hoor ons, | jub'lend U ter eer,
 Nogmaals het triomfied zingen,
 Dat eens klonk op 't feestgetij:
 Moeder, | onbevlekt zijt Gij!

Heeft dit lied | reeds jaren lang
 Alle werelden doorklonken,
 Immer ruischt nog de ^{eigen} zang;
 't Kinderhart, van vreugde dronken,
 Juicht nog altoos even blij:
 Moeder, | onbevlekt zijt Gij!

Neen, | dat lofied zwijgt niet meer;
 Langer | dan de ^{zon} zal stralen,
 Zullen aarde ^{en} hemelsfeer
 Pius' heug'lijk woord | herhalen:
 „Wie ook prooi der erfsmet zij,
 „Moeder, | onbevlekt zijt Gij!”

*) Muziek-bijlage van 'tSt. Gregorius blad, December 1879.

Lelie, | aller bloemen kroon,
 Blank, | als versche sneeuw der velden!
 Maagd, | wier onverwelklijk schoon
 Zelfs geen Eng'lentong kan melden!
 In vervoering juichen wij:
 Moeder, | onbevlekt zijt Gij!

Moeder, | hoor den jubeltoon,
 Door uw kindren aangeheven;
 En verwerf ons bij uw Zoon,
 Dat wij, | na een schuld'loos leven,
 Eeuwig juichen aan uw zij:
 Moeder, | onbevlekt zijt Gij!

27.

Wijze bij Schutjes, n°. 37.

Wij prijzen vol vreugde | de zuivere Maagd,
 Haar roemend | in jub'lende zangen.
 De sneeuwvlok, | wier schoonheid het oog zoo behaagt,
 Heeft niet | zooveel glanzen ontvangen.
 O Reinste der Maagden, | U prijze mijn lied;
 Versmaad, | och versmaad mijne lofzangen niet.
 In 't uur der Ontvang'nis | van de erfsmet reeds vrij,
 Vervuld | met de rijkste genade,
 Verheft zich uw deuged, | streeft de Englen voorbij,
 En huwt aan Gods Geest | U als gade;
 Zoo wordt van genade U de volheid bereid,
 De hoogte uwer deugd | ook ten toppunt geleid.

Gelijk onder bloemen | de lelie behoort,
 Zoo zijt Gij | de parel der vrouwen;
 Och, mocht ik U, | Moeder van 't Goddelijk Woord,
 In al uwe schoonheid | aanschouwen!
 O Moeder, | uw luister is wondervol schoon!
 Gij deelt in de schoonheid | van Jezus, uw Zoon!

Nu leeft Gij daarboven | in volle geneugt,
 Ziet de Eng'len | U juichend omringen;
 Den Zaligen strekt gij | tot meerdere vreugd,
 Waarom zij | hun lofied U zingen;
 De Godheid omstraalt U | met zeeën van licht
 En heeft uwen troon | naast den haren gesticht.

O maagd'lijke Moeder | en vleklooze Maagd,
 Ten troon bij uw Zoon | nu verheven!
 Verwerf ons de deugd, | die aan God zoo behaagt,
 De kuischheid, | het kleinoed van 't leven.
 Dan zingen wij, maagden, | ook rondom uw troon:
 Gij reinste der Maagden | zijt goddelijk schoon!

O. L. Vr. GEBOORTE.

28.

Wijze als: *Exultet orbis gaudiis*, of bij J. Mohr, *Caecilia*, n°. 21.

Zeg, waker, | vroed van zinnen,
Die stadig houdt de wachte:
Wat* ziet gij van de tinnen
In dezen grauwen nachte?

Ik zie aan de oostertransen,
Na lang en droevig duister,
De rijzende Uchtendglansen
Van hoogen, hoogen luister.

Ik zie in 't oosten weem'len
Een schoone gulden morgen,
Een pronkjuweel der heem'len,
Waar zonnen licht uit borgen.

Ik zie een leger komen
Met gouden krijgsbanieren;
Geen helmacht kan hen toomen;
Zij strijden, | zegevieren.

Ik zie aan 't hoofd der benden
Een Maagd met Kindjen teeder;
Haar speer treft satans lenden
En stoot hem machtloos neder.

O waker, | vroed van zinnen,
 Wat spelt uw woord een zegen!
 Zing met ons van de tinnen
 Der Maagd nu 't welkom tegen.

Wees welkom, Rijksvorstinne,
 Der aard ten heil geboren!
 Uw wiege, die ik minne,
 Doet d'uchtend voor ons gloren.

Maria leeft! wij prijzen
 In 't kind de reine Maged!
 De Zon des heils gaat rijzen!
 Het uur der redding daget!

29.

Wijze bij Schutjes, n°. 22, of bij Verspoell n°. 57.

Laat der vorsten hovelingen
 Op geboortefeesten | zingen
 Van prinsessen dezer aard;
 Wij doen, | met de Hemelkooren
 „'t Welkom" | aan het Maagdlijn hooren,
 Dat ons eens | den Heiland baart.

Isrels maagden | vlechten kransen,
 Zwieren rond | in blijde dansen,
 Tok'len voor Haar | harp en luit;

Sions eed'le docht'ren | roemen
 Haar | als koningin der bloemen
 En als Jesses schoonste spruit.

Doch de juub'lende Engelkooren
 Doen verheev'ner toonen | hooren,
 Als zij, | zwevend op den wind,
 Blijde juichen: | Vlekkeloze!
 „Door de liefde | zijt Ge een roze!
 „Door genade een wonderkind!”

„Dochterlijn | van God den Vader!
 „Hooger bloed | doorstroomt uwe ader,
 „Waar de Godmensch | eens uit spruit;
 „Godes Geest | zal nederdalen,
 „Met zijn luister | U omstralen,
 Nemen U | tot zijne bruid.”

Mogen wij | in 't lied der Eng'len
 Onze zwakke toonen | meng'len,
 Dan | het „Welkom” toegejuicht
 Aan dien eed'len moederboezem,
 Die, getooid | met liefdes bloesem,
 Hoogste moedermin betuigt.

Moeder, | door God uitverkoren
 En op heden | ons geboren,
 U vereeren wij | ons hart,
 Dat met hulp | van ziel en zinnen
 Onverdeeld | U wil beminnen,
 U gewijd in vreugde en smart.

DE. NAAM VAN MARIA.

30.

Wijze bij Frentrop n°. 22, 23, of bij J. Mohr, Caecilia, n°. 109.

Uw naam, | o Maagd Maria,
 Verrukt | ons blij gemoed;
 Dien naam te hooren roemen
 Ontsteekt het hart in gloed.

Uw naam klinkt steeds de Heem'len
 In blijden lofzang door,
 Nu in de rij der Zaal'gen,
 Dan weer in 't Englenkoor.

Uw naam is | vol van luister
 Den Hemel afgedaald;
 Hij blijft op aarde schitt'ren,
 Van hooger glans omstraald.

Waar Jezus' naam mag klinken,
 In 't afgelegenst oord,
 Wordt ook uw naam, | Maria,
 Tot aller vreugd gehoord.

Uw naam verkwikt als honig,
 Die uit de korven vloeit,
 En door zijn teed're zoetheid
 Het hart in liefde ontgloeit.

Uw naam is als een balsem
 In alle levenssmart;
 Hij heelt door zijne zalving
 De diepe wond van 't hart.

Uw naam, | o Ster der zeeën!
 Bezweert het doodsgevaar
 Der moede bootsgezellen,
 Bestormd door wilde baar.

Uw naam is voor den zondaar
 Een hope, | die niet sterft,
 Die, | waar Gods straffen dreigen,
 Genade nog verwerft.

„Maria!” | sprak Gods Engel
 En boog zich voor uw voet,
 „Maria, | vol genade,
 „Maria, | wees gegroet!”

En onze kinderstemmen,
 Gesterkt door liefdegloed,
 Herhalen met Gods Engel:
 „Maria, | wees gegroet!”

31.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 10, 34 en 84.

Maria | is de naam der Maagd,
 In wie | het heil der aarde daagt.
 Die naam | vertolkt haar heerschappij,
 Beduidt ook, | hoe bij noodgetij
 Maria | ons de zeester zij.

Vervoering | grijpt de Heem'len aan,
 Als zij Maria's naam | verstaan:
 „Maria!” | jubelt de Englenrij,
 „Maria!” | zingt de Zaal'ge blij,
 „Mijn Moeder!” | voegt Gods Zoon er bij.

Op aarde | viert ook 's Heeren Bruid
 Maria's naam | en jubelt luid:
 Uw naam | is boven honig zoet,
 Ontvonkt het hart | van liefdegloed,
 En waarborgt ons | het hoogste goed.

Uw naam, | zoo zucht het kinderhart,
 Is ons een troost | in alle smart,
 Een blijde hulp | in allen nood,
 Een toeverlaat | zelfs in den dood,
 In 't Eden nog | een vreugde groot.

Heeft Satan | uwen naam verstaan ,
 Dan grijpt de bange schrik | hem aan ;
 Hij vreest | de Maagd van Nazareth ,
 Die eens den kop | hem heeft verplet
 En immer nog | haar kind'ren redt.

Wij prijzen dan | uw naam zoo zoet ,
 Wij jub'len : | Zeester , wees gegroet !
 Behoed ons | op de levenszee ,
 Geleid ons | naar de veil'ge reë ,
 Verwerf ons eens | den zaal'gen vree.

O. L. Vr. OPDRACHT.

~~~~~

32.

Wijze bij Schutjes n°. 32.

Zie een Maagd'lijn , | jong van jaren ,
 Fier van houding , | schoon van leest ,
 Rein van harte , | vol van geest ,
 Opwaarts gaan | naar Gods altaren ,
 Waar Zij viert | haar opdrachts-feest.

't Is de Reine , | Vlekkelooze ,
 Die , | ontvangen zonder schuld ,
 Rijk met Gods genâ vervuld ,
 Nu reeds , | als een geur'ge roze ,
 In den dosch der deugd | zich hult.

„Heer! | hoe lief'lijk is uw woning!”
 Roept Ze in zielsverrukking uit;—
 „Neem mijn ziele | tot uw bruid,
 „Die U dienen wil | als Koning,
 „Tot het brekend oog | zich sluit.”

In de schaduw | van Gods tempel
 Schuilt zich nu | haar lentetijd,
 Dien Ze in dienst des Heeren slijt,
 Biddend | op den heil'gen drempel,
 Of aan handenwerk | gewijd.

Als de lelie in de dalen,
 Schuilend voor het gretig oog,
 Met den blanken kelk omhoog,
 Zoo staat hier de Maagd | te pralen,
 Die der wereld | zich onttog.

Mocht ook ik | mijn jeugdig leven,
 Dat aan God zoo zeer behaagt,
 Even als de reine Maagd,
 Gansch | den Heer ten offer geven!
 Dit is 't, | wat mijn bede vraagt.

MARIA BOODSCHAP.

33.

Wijze bij A. Mes, n°. 3. *) of bij J. Mohr, Caecilia, n°. 124.

Ligt in gebed | te Nazareth
 De kuische Maagd verzonken? . . . .
 Het Hemelhof | vermeldt heur lof
 En juicht | van vreugde dronken.

Op Gods bevel | daalt Gabriel
 Met snellen wiekslag neder;
 Hij buigt, tot eer, | zich voor Haar neer
 En groet Haar | heusch en teeder:

„Gij vol genâ! | des Geestes Gâ!
 „Gezegendste aller vrouwen!
 „Ge ontvangt en baart | het Heil der aard,
 „Waar allen hoop op bouwen.”

De schroom der Maagd | wordt weggevaagd
 Door 't hoog bevel des Heeren;
 Des spreekt heur mond: | „Geschië terstond
 „Uw woord | naar Gods begeeren.”

---

*) Maria-Liederen voor Kerk en Huisgezin, bewerkt door Adr. Mes [z.
 2e druk. Zwolle 1877.

Aanbid'lijk uur! | Vol liefdevuur
 Zendt Godes Geest zijn stralen,
 Waarmeê Gods Zoon | van 's hemels troon
 In Moeders schoot komt dalen.

Gegroet, o Maagd! | die Jezus draagt
 In lelie-reinen boezem!
 Bij allen mensch | is hartewensch
 't Ontluiken van uw bloesem.

Gegroet zijt Gij, | met melodij
 Van aller eeuwen koren;
 Het nachtgetij | is nu voorbij,
 De Heilzon wordt geboren.

En met mijn groet, | o Moeder zoet!
 Aanvaard mijn kinderbede:
 Dat ik met zin | en ziel U min
 En uwen Jezus mede.

34.

Wijze bij A. J. A. Hens, Meimaand *) n°. 2, of J. Mohr, Cantate, n°. 93.

Hoe schittert de lelie, | wier glans zoo behaagt!
 Doch heerlijker schittert | Maria, de Maagd,
 Door reinheid des harten, | door schoonheid van ziel,
 Zoo zeer, | dat zij God boven allen beviel.

---

* Voor de Meimaand, 20 Gezangen ter eere van de Allerheiligste Maagd, door A. J. A. Hens, Zwolle, 1881.

De Do
 Ja Mo
 Toen C
 Die H
 Haar r
 Maar s
 Haar
 Baart
 Ik gr
 U, g
 U, h
 Geh
 Mij
 Zij
 Op
 En

De Dochter des Vaders | werd Bruid van Gods Geest ,
 Ja Moeder des Zoons | in zijn mensch'lijke leest ,—
 Toen God zijnen Engel | naar Nazareth zond ,
 Die Haar | het geheim van Gods liefde verkondt.

Haar need'righeid schroomt | voor den groet dien zij hoort ,
 Maar spreekt toch gedwee : | „Mij geschiê naar uw woord.”
 Haar maagd'lijke boezem | ontvangt nu Gods Zoon ,
 Baart Godheid en menschheid | in ééne persoon.

Ik groet U , | o Moeder en vleklooze Maagd !
 U , guldene Morgen , | waar 't Heil ons in daagt ,
 U , hemelsche Tent , | waar de Heer onder rust !
 Geheimvolle Roos . | door Gods liefde gekust .

Mijn heilgroet geleide | mijn beê naar uw troon :
 Zij smeekt | om uw voorspraak bij Jezus uw Zoon ,
 Opdat Hij | mijn ziele zich neme ter woon
 En eens haar verruk' | met der Zaligen loon.

O. L. Vr. VAN BETHLEHEM.

~~~~~

35.

Wijze bij Schutjes n°. 69. of bij J. Mohr, Cantate, n°. 43. *

Wonderzoete! | hoor de groete,
 Die we ^U, | lieve Moeder, biên;
 Toon ons, armen, | toch erbarmen,
 Och! | laat ons uw Kindje zien.

*) Cantate, Katholisches Gesang- und Gebet-büchlein, von Joseph Mohr. 1880. Regensburg.

Wil gehengen, | dat wij brengen
Wierookgeur met maagdenlicht;
Dat wij waken, | 't harte maken
Tot een rustplaats voor uw Wicht.

Geef, o Reine, | ons uw kleine,
O, geef ons uw god'lijk Kind;
Deze Zonne, | Liefdebronne,
Wordt door ons zoo teêr bemind.

Laat ons samen, | naar betamen,
Lelies vlechten tot een kroon,
Liefderozen, | die steeds blozen,
Kwistig bieden aan uw Zoon;

En Hem drukken, | met verrukken,
En Hem wiegen aan de borst,
Die alleene | naar dat eene
Lieve kleine Kindje dorst;

En dan sluiten | alles buiten,
Om met Hem alleen te zijn,
En te geven, | heel ons leven,
Alles aan het Kindekijn.

O. L. Vr. BEZOEK.

36.

Wijze bij Mohr, Caecilia, n°. III.

Door d'Engel onderricht
Omtrent haar blijde Nicht,
Gordt zich Maria aan
De bergen door te gaan,
En richt haar vlugge schreên
Naar Hebrons stede heen.

Zij vouwt haar handen saâm
En gaat in Godes naam,
En heiligt elken tred
Door innig zielsgebed
En voert in 's harten troon
Met zich heur God en Zoon.

Vol eerbied zweeft een rij
Van Eng'len aan haar zij,
Totdat voor 't blij gezicht
Verrijst het huis der Nicht,
Wie Zij met heuschen groet
Haar gullen heilwensch doet.

De vrucht hiervan genoot
Sint Jan in moeders schoot,
Die opspringt vol geneugt;
Elisabeth, | verheugd
Bij 't zien van 's Heeren Bruid,
Verheft haar grootheid luid.

Gezegend huis der Nicht!
Omstraald van hooger licht!
De Hemel daalde neer,
Toen aan der heeren Heer,
Getroond in Moeders schoot,
Uw dak gastvrijheid bood.

Een bede . . . , o Moeder zoet:
 Bezoek ook mijn gemoed;
Breng uwen Jesus meê
 En vestig uwe steê
In 't hart, U toegewijd,
 Gewijd voor alle tijd.

37.

Wijze bij Schutjes, n°. 53, bij Frentrop, n°. 2, of in de Zingende
Zwaan, bl. 452.

Maria, | Moeder Gods verkoren,
Mocht bij des Engels boodschap | hooren,
Dat hare nicht | Elisabeth
Ontvangen had | in spijt der jaren
En weldra | haren zoon zou baren;
Dit heeft heur hart | in gloed gezet.

Zij gordt zich aan, | ijlt door de bergen,
Zoo snel Ze van heur voet kan vergen
En richt naar Hebron | haren tred.
Haar ziel, | ten Hemel opgetogen,
Heeft immer | 't groot geheim voor oogen
En stort zich uit | in stil gebed.

In Zacharias' huis getreden,
Boog Zij eerbiedig | hoofd en leden,
Toen Zij der nicht | heur heilgroet bood;
Die, | als de klanken 't oor indringen,
Haar vrucht | van blijdschap op voelt springen,
Geheilgd reeds | in moeders schoot.

Drie maanden | wijdt er in 't verborgen
Maria | al heur zielezorgen
Aan 't voorkomendst hulpbetoon.

O liefde, o toonbeeld | ons gegeven!
 Maria dient! . . . | en Eng'len zweven
 Rondom de Moeder van Gods Zoon!

Gezegend huis! | waar 's Heeren Moeder
 Bij haar bezoek | den Albehoeder
 Met al zijn schatten | binnenleidt!
 Zulk heil-bezoek | van U te ontvangen,
 Dit is, o Moeder, | ons verlangen;
 Het zij ons | menigmaal bereid.

O. L. Vr. LICHTMIS.

~~~~~  
**38.**

Wijze bij J. Mohr. Caecilia, n<sup>o</sup>. 135.

De zesde week toog heen,  
 De zuiv'ringsdag verscheen,  
 En Jezus' Moeder ging  
 Met haren Eersteling  
 Ten heilig huis van God  
 Naar eisch van 't hoog gebod.

Zij wijdt haar kind den Heer,  
 Doch telt zijn losprijs neer,  
 En brengt ten offer daar  
 Heur schamel duivenpaar,  
 Ter zuiv'ring voor de Wet,  
 Schoon vrij van alle smet.

Toen rees de blijde zon  
 Voor grijzen Simeon,  
 Die aan zijn boezem drukt  
 Het Kind, dat hem verrukt,  
 Terwijl het zegelied  
 Hem van de lippen vliet.

Sint Anna, de eed'le weêuw,  
 Wier hoofd der jaren sneeuw,  
 Wier hart de godsvrucht siert,  
 Komt, | door Gods Geest bestierd,  
 Erkent het God'lijk Kind,  
 Roemt Het bij maag en vrind.

Verruimt zich 't Moederhart,  
 Straks krimpt het weer van smart,  
 Als Zij het zienerswoord  
 Van 's Grijzen lippen hoort:  
 „Dit Kind, het Heil van al,  
 „Strekt velen toch ten val.”

Hoor, Moeder, onze beê,  
 Deel ze uwen Jezus meê:  
 Verwerf voor ons, dat Hij  
 Ten heil alleen ons zij  
 En bij het eind-gericht  
 Ons schenke 't eeuwig licht.

---

## 39.

Wijze bij Schutjes, n<sup>o</sup>. 2.

Lichtmis, | welk een zee van lichten  
 Spreidt gij voor ons oog | ten toon!  
 Om het | hemelwaarts te richten  
 Naar de Moeder | en den Zoon,—  
 Naar den Zoon, | het Heil der aarde,  
 Naar de Moeder, | die Hem baarde,  
 En met haren eersteling  
 Heden | naar Gods tempel ging!

Zooveel lichten | als daar weem'len,  
 Spreken | van Gods Eeuwig Woord,  
 Dalend | uit den glans der heem'len  
 Naar dit duister ballingsoord,—  
 Thans verschijnend | op den drempel  
 Van Gods uitverkoren tempel,  
 Waar Hij gansch | den Heer zich wijdt,  
 Schoon het losgeld | hem bevrijdt.

't Waslicht, | met zijn reine stralen,  
 Kondigt ons | de deugd der Maagd,  
 Die als vlekkeloos | mocht pralen,  
 Doch, | wijl 't Gode meer behaagt,  
 Haren ongekenden luister  
 Stil verbergt | in 't nedrig duister  
 En zich zuivert, | zonder smet,  
 Ter voldoening aan de Wet.

Uit geringe sprietjes | rijzen  
 Tal van gulden vlammen op,  
 Om den ootmoed | hoog te prijzen,  
 Die zoo glansrijk steeg ten top,—  
 Toen de hooge Bruid des Heeren,  
 Wie de nageslachten eeren,  
 Bracht haar schamel duivenpaar,  
 't Armenoffer, | naar 't altaar.

Zweeft, | geheimnisvolle lichten,  
 Met mijn groeten | naar omhoog;  
 Wilt ze aan Zoon | en Moeder richten,  
 Zeet'lend op den Hemelboog;  
 Neemt mijn zwakke beê | ook mede:  
 Dat ik scheiden moog | in vrede,  
 't Eeuwig licht | mij op moog gaan  
 Als het stervensuur | zal slaan.

---

## DE MOEDER DER SMARTEN.

~~~~~

40.

Wijze bij Verspoell n°. 85 of in Verzameling n°. 33.

Moeder, | die door 't minnend harte
 't Zevenvoudig zwaard | der smarte
 Bitter vlijmend | voeldet gaan;
 Hoor het smeeklied | uwer kind'ren;
 In de nooden, | die hen hind'ren,
 Roepen ze uwen bijstand aan.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte
 Bij 't vernemen, | dat uw Zoon
 Velen | zou ten leven wekken,
 Velen ook | ten val zou strekken
 Om den weerstand | Hem geboôn.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte,
 Toen Gij Bethl'em | om den dood
 Van zijn wichtjes | hoordet kernen,
 En Gij | met uw Kind in de armen
 IJlings | naar Egypte vloodt.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte
 Bij 't verliezen | van uw Kind,
 Dat Ge eerst | na een drietal dagen,
 Na veel vragen | en veel klagen,
 In den tempel | wedervindt.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte,
 Toen Ge uw Zoon | ten dood zaagt gaan,
 En Hem | onder 't kruishout hijgend,
 Afgemarteld | nederzijgend,
 't Smartvol oog | op U zaagt slaan.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte,
 Toen Gij, | met uw Zoon gewond,
 Met Hem | al zijn pijnen lijdend,
 En den wreedten doodkamp | strijdend,
 Onder 't bloedig kruishout | stondt.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte,
 Toen, | als alles was volbracht,
 Gij uw Zoon, | van 't kruis genomen,
 Dood op uwen arm | zaagt komen
 En aan ons, | zijn broedren dacht.

Hoor, | ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed | door 't moederharte,
 Toen Ge uw Zoon, | in 't graf geleid,
 Aan uwe oogen | gansch onttoegen,
 Diep bewogen | neêrgebogen
 Eenzaam, Moeder, | hebt beschreid.

Moeder dan | der Zeven Smarten!
 Zoete troost | der droeve harten!
 Sta ons, | uwe kind'ren bij,
 Dat wij dragen | al de dagen
 's Levens plagen | zonder klagen;
 En ons loon | de Hemel zij.

STABAT MATER.

41.

Wijze bij Verspoell n°. 37, of bij Schutjes n° 5, of in Zingende
Zwaan bl. 155, of in Caecilien-Kalender, 1883. bl. 65.

Vol van weeën | stond de Moeder
Naast het kruishout, | waar de Bloeder,
Haar beminde Zoon | aan hing.
Door haar ziel, | die droevig steende,
Vol van hartzeer | bitter weende,
Ging het zwaard | der marteling.

Ach, hoe droef, | hoe vol van rouwe
Was die | zegenrijke Vrouwe,
Moeder | van Gods enig Kind;
Weemoed | deed haar harte kwijnen,
Als Zij aanzag | al de pijnen
Van haar Zoon | zoo teer bemind.

Is hij mensch, | die onbewogen
Christus' Moeder | voor zijn oogen
Zag | in zulke foltering?
Wie kan, | zonder meê te rouwen,
Jezus' Moeder | daar aanschouwen
Lijdend | met haar Lieveling?

Voor de zonden | van de zijnen
 Zag Zij Jezus | in de pijnen,
 Onder felle geesselstraf;
 In het bitter uur | van sterven
 Zag Zij Jezus | alles derven,
 Tot dat Hij | den geest hergaf.

Geef, o Moeder, | bron van liefde,
 Dat ik voel, | wat leed U griede,
 Dat ik met U | mede klaag;
 Och, doe mij | het hart verteeren
 In de liefde | mijnes Heeren,
 Opdat ik | Hem gansch behaag.

Moedermaagd, | ik bid U, hoor mij:
 In het veege harte | hoor mij
 't Merk der wonden | van Uw Zoon.
 Met uw Kind, | dat voor mijn zonden
 Zich zoo deerlijk | liet doorwonden,
 Wil ik deelen | smart en hoon.

Laat mij teeder | met U weenen,
 Met uw Zoon | mijn smart vereenen,
 Heel mijn verd'ren levensduur.
 Bij U naast het kruis | mij stellen,
 Uwe klaagstem | vergezellen,
 Dit wenscht | al mijn zielevuur.

Maagd, | wier hoogsten lof wij melden,
 Laat mij niet | uw leed ontgelden,
 Laat mij | met U droevig zijn;
 Laat mij dragen | Jezus' plagen,
 Laat mij deelen | in zijn slagen,
 Overwegen | al zijn pijn.

Jezus' pijn | zij mij beschoren,
 Moog' het kruishout | mij bekoren,
 En het bloed | van uwen Zoon.
 Voor de felle hellegloeden
 Wil, o Moeder, mij behoeden,
 Als de Rechter zit ten troon.

Heer, | slaat eens het uur van scheiden,
 Laat uw Moeder | mij dan leiden
 Tot des zeges | eereprijs.
 Geef, | als 't lichaam komt te sterven,
 Dat mijn ziel | de vreugd mag erven
 Van het Hemelsch Paradijs.

MARIA HEMELVAART.

42.

Wijze in Verzameling n°. 7, of bij J. Mohr, Caecilia, n°. 78, 115.

Maria, | weggekwind door min,
 Sliep eind'lijk | haren doodslaap in;
 Toen daalden | 's Heeren Eng'len af,
 Om Haar te wekken | uit het graf.

Zij voerden blij | hun Koningin
 Den openstaanden Hemel | in,
 Terwijl de Zoon | met hoofsch en stoet
 Zijn lieve Moeder | tegenspoedt.

Wat onuitspreeklijk zielsgenot!
 Haar oog ziet weer | haar Zoon en God;
 Ook Jezus' ooge | staart Haar aan,
 En | zwijgend blijven de Eng'len staan.

Zij zweeft, | gehuld in uchtendgloor,
 Nu naast haar Zoon | de Heem'len door,
 Terwijl | een volle sterrenkrans
 Haar hoofd omstraalt | met zilverglans

Gezeteld | op een gulden troon
 Naast Jezus, | haar beminden Zoon,
 Geniet zij | volle hemelvreugd,
 Ten loon | der volheid harer deugd.

Is Zij nu 's Hemels Koningin,
 Ons blijft toch | hare moedermin;
 Haar moederoog; bewaakt ons lot,
 Haar moederhand | leidt ons tot God

43.

Wijze bij Schutjes, n°. 10, of bij Verspoell, n°. 59.

Maria's oogen | zijn geloken;
 De zoete | goddelijke min
 Heeft de aardsche kluisters | losgebroken
 En voert | de Hemelkoningin,
 Bij 't maatgezag | der juichende aarde,
 In zegetocht | naar 't Hemelhof;
 Terwijl de zon | het stil aanstaarde,
 Verkondt de maan | haar hoogen lof.

Zie, hoe de sfeeren | blijde weem'len,
 Het heer der sterren | Haar begroet;
 Hoor, | hoe de jubelzang der Heem'len
 Haar tegengolft | in breeden vloed:
 „Wie rijst daar | uit het aardsche duister,
 „Zoo lieflijk | als de glans der maan?
 „Haar aanschijn straalt | van zonneluister,
 „Haar blik | grijpt aller harten aan.”

„Op! op! | gij gulden hemeldeuren!
 (Zoo klinkt het dan | van buiten weer)
 „Die nadert | vol van zoete geuren,
 „Zij is de Moeder | van den Heer”
 En open gaan | de hemelzalen,
 Waar aller stemmen | vol van gloed
 Tot duizend duizendmaal herhalen:
 „O Koninginne, | wees gegroet!”

Zij zweeft | bij 't ruischen der gezangen
 De wijde hemelkringen | door,
 Blijft stijgen | tot de hoogste rangen,
 Streeft | boven 't Serafijnenkoor,
 Waar Zoon en Moeder | zich ontmoeten,
 En, | ingegaan in 't grondloos licht,
 Den Hemelkoning | blij begroeten,
 Die Haar een troon | daar heeft gesticht.

Gekroond met luister | door den Vader,
 Ten troon verheven | door haar Zoon,
 Leeft Ze immer | met dien Zoon te gader,
 Geniet | haar honderdvoudig loon.
 In volle zaligheid | daarboven,
 Vergeet Zij toch | haar kind'ren niet,
 Als deze op aard | haar grootheid loven,
 Haar zalig prijzen | in hun lied.

ONBEVLEKT HART VAN MARIA.

44.

Wijze bij Schutjes n°. 19.

Maria's Hart | rondom bekransd met rozen,
 Aan d'ingang | door een lelietak begroeid,
 Van 't zwaard doorwond, | staat heerlijk daar te blozen,
 Ten teeken | dat de moederliefde er bloeit.

O zoet, o min'lijk Harte!

Mijn heul in alle smarte!

Bij zielsgevaar | de schutse mijner deugd!

In blij geluk | de wiege mijner vreugd!

Voorwaar, het Hart, | waarop Gods Zoon eens rustte,
 Dat van zijn min | mocht erven al den gloed,
 Ontstak in vuur, | zoodat geen zee het bluschte,
 Noch zelfs de vloed | van 't golvend martelbloed.

O zoet, o min'lijk enz.

Is liefde kracht? | wat kracht moet dan niet wonen

In 't minnend Hart | der kuische Moedermaagd?

Dat toevluchtsoord | is veilig voor haar zonen,

Wat vijand ook | de veege ziel belaagt.

O zoet, o min'lijk enz.

Aan 't Moederhart | vond eens ons aller Heere
 Zijn zoetst geluk, | zijn hoogste zielsgeneugt;
 Dat Moederhart, | wen ik de Moeder eere,
 Baart ook gewis aan mij | de hoogste vreugd.
 O zoet, o min'lijk enz.

O Moederhart! | U kies ik tot mijn woning!
 Aan U, naast God, | de gloed van al mijn min!
 Uw wedermin, | och, worde mijn belooning!
 Uw wedermin | voer mij ten Hemel in!
 O zoet, o min'lijk enz.

45.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 62, of in Verzameling n°. 20.

Komt | Maria's Harte prijzen,
 Komt het | liefde en eer bewijzen;
 Want het is | het Moederhart
 Van de Moeder | onzes Heeren.
 Zou ons hart | dat Hart niet eeren,
 Wat ons baarde in felle smart?

Moederhart, | o wees geprezen! —
 Spiegel, | rein en uitgelezen
 Van het Harte | van uw Kind!
 't Zwaard van droefheid, | dat U kiefde,
 Tuigt | van hoogste moederliefde,
 Die ons allen | teer bemint.

Gij gelijkt, | o Moederharte,
 Zoo in glorie | als in smarte
 Op het Hart | van uwen Zoon;
 Deeldet Gij | in Jezus' lijden,
 Gij deelt ook | in zijn verblijden,
 Schittert | naast zijn glorietroon.

Wordt het God'lijk Hart | geprezen,
 Ook uw Hart | wordt eer bewezen,
 Ook voor U | weerklinkt een lied;
 'k Roem die heil'ge Harten | beide,
 Die geen kristenhart | ooit scheidde;
 Neen 'k vergeet | de Moeder niet.

O, wanneer wij | Jezus prijzen,
 Eer aan 't God'lijk Hart | bewijzen,
 Wekt het niet | de moedervreugd?
 Ook Maria's Hart | vereeren,
 Haren wijdschen roem | vermeëren
 Baart den Zone | zielsgeneugt.

Laten wij dan | blijde zingen,
 Juichend | beider Hart omringen,
 Met een krans | van liefde en eer;
 Laten wij | die beide Harten,
 Zoo vol liefde, | zoo vol smarten,
 Eeren, minnen | immer meer.

O. L. Vr. VAN 't HEILIG HART.

46.

Wijze bij Verspoell, n°. 5 of 9, of bij Schutjes n°. 34.

U, | Zoete Lieve Vrouwe,
 U, | die de Moeder zijt
 Van Jezus' Heilig Harte,
 U zij ons lied gewijd.
 Het eerst | en meest van allen
 Hebt Gij | dit Hart bemind;
 Uw Moederhart | was zalig
 Aan 't Harte | van uw kind.

Ontloken de geheimen
 Van 't God'lijk Hart | op aard,
 Uw vroomheid | heeft die alle
 In 't Moederhart | bewaard;—
 Zij heeft | de bron der liefde
 In Jezus' Hart | ontdekt
 En mocht een schat | er vinden,
 Die aller wenschen trekt.

Als straks | de boom des kruises
 Uw breeden tranenvloed
 Gedwee ziet samenstromen
 Met Jezus' hartebloed,

Dan snelt uw harte | binnen
 Door Jezus' hartewond,
 Om saâmgespoerd te blijven
 In éénen, | heil'gen bond.

Den toegang | tot zijn Harte
 Stelt Jezus in uw hand,
 De schatten | daar geborgen
 Zijn uwer trouw | verpand;
 Sinds schenkt Gij | troost in lijden,
 Biedt hulp | in allen nood,
 Ja redt | de veege ziele
 Ook vaak | van d'eeuw'gen dood.

O Zoete Lieve Vrouwe
 Van Jezus' Heilig Hart,
 Wil hulp en troost | ons bieden
 In allen nood | en smart;
 Wil zegen | ons verwerven,
 Genades milden vloed,
 En tot de kroon des levens
 Het eenig | Hoogste Goed.

O. L. Vr. HULP DER KRISTENEN.

47.

Wijze bij Hens, Hart van Jezus, n°. 1. *)

Hulp der Kristenen | U noemen,
 Zoete Hemelkoningin,
 't Is uw macht | en grootheid roemen,
 Prijzen | uwe teedre min;
 Uwe macht, | die komt bevrijden
 Van des vijands | zwaard en peil,
 Uwe min, die zich komt wijden
 Aan ons aller | werk'lijk heil.

Rome zag | in oude dagen,
 Toen Gregoor de Grootte daar
 't Moedergodsbeeld | om liet dragen,
 Haren bijstand | zonneklaar:
 Op Maria's | Moederbede,
 Stak Gods Engel | 't onheilszwaard
 Rinkelend | weer in de schede,
 Dreef het pestheer | weg van de aard.

*) Zestien Gezangen, ter eere van het H. Hart van Jezus, door
 A. J. A. Hens, Zwolle, 1880.

Kon ik Haar | naar waarde prijzen!
 Toen in 't Oost | de Halve Maan
 Bloedig dreigend | op kwam rijzen,
 Om Gods Kerke | neer te slaan,
 Zag Lepant' | Maria dagen
 Aan de spits | van 't kristenheer,
 Dat met onweerstaanbre slagen
 's Vijands machten | plet ter neer.

Als | bij 't steigeren der baren
 't Scheepje snel | wordt opgejaagd,
 Om weer duiz'lend neer te varen,
 Waar de dood | zijn prooi belaagt; |
 Roep dan, | kind der wijde waat'ren,
 Roep dan, | roep Maria aan;
 Mogen wild | de stormen klaat'ren,
 Biddend | zult gij niet vergaan.

Legt de wereld | ons haar lagen,
 Vaak gesteund | door zinnelust,—
 Dreigt de helle | met haar plagen,
 't Hart der trouwen | blijft in rust.
 Want, | als 't ooge staart ten hoogen,
 En de ziele | biddend zucht,
 Komt Gij, Moeder, | aangevlogen,
 Slaat den vijand | op de vlucht.

Hulp der Kristenen | U noemen,
 Moeder, | die zoo teêr ons mint,
 Uwe macht | en liefde roemen
 Streelt het harte | van uw kind;
 Maar op uwe macht | te bouwen
 Sterkt de ziele | tot de deugd,
 Op uw moedermin | vertrouwen
 Waarborgt ons | de Hemelvreugd.

HET SCHAPELIER.

48.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 154, of bij Hens, Meimaand, n°. 19.

O kleed, | dat mij Maria gaf,
 U wil ik | al mijn dagen,
 Ja na mijn dood | nog in het graf
 Eerbiedig | blijven dragen;
 Bij nacht, bij dag, | zijt ge immer mij,
 O Schapelier, | een feestkleedij.

Uw stemme fluistert te allen tijd,
 Dat ik | met ziel en zinnen
 Der Moeder Gods | ben toegewijd,
 Die Moeder | moet beminnen.
 Ik draag Maria's | lieverij;
 Wel plicht, dat ik Haar dienstbaar zij.

Bedekt dit kleed | de vrome borst,
 Geen onheil | zal ons deren;
 Den vijand, | die ons dreigen dorst,
 Zal Moeders bijstand | weren.
 Zij staat ons bij | in 't stervensuur
 En bluscht de vlam | van 't Vagevuur.

Mijn dierbaar kleed, | gij predikt zoet
 De blanke bruilofskleeding,
 Die elk der gasten | sieren moet
 Bij 's Konings binnentreding.
 Maria's bēe | verkrijge mij,
 Dat ik daarmee | omhangen zij.

'k Leg nooit | mijn Moeders kleeding af,
 Bij leven, | noch bij sterven;
 Ik neem ze mede | naar het graf;
 Zij moge | mij verwerven,
 Dat ik, | als trouw Maria-kind,
 Genade | bij mijn Jezus vind.

DE ROZENKRANS.

49.

Wijze bij Schutjes, n°. 29.

Rozenkransjen | U zij lof!
 Uit den hof
 Van Maria neergezonden,
 Uit verscheiden bloempjes schoon
 Tot een kroon
 Overheerlijk saâmgewonden.

Wondervolle rozengard,
 Schatten waard,
 Nimmer nog naar eisch volprezen!
 'k Mag op ieder blaadje een woord,
 Dat behoort:
 „Wees gegroet, Maria” lezen.

Kroontje, | dat der Moedermaagd
 Zoo behaagt;
 Wijl er, | tusschen vijf robijnen
 Van des Heeren zoet gebed,
 Wonder net
 Vijftig roosjes lieflijk schijnen.

Kostelijkste ketentjen,
 Dat ik ken!
 Beter is er niet te vinden,
 Om den boozen vorst der Hel
 Wis en snel
 In een stalen boei te binden.

Gij verzelt mij, | waar ik ga,
 Waar ik sta;
 Moet ik elders henen reizen,
 Met U kort ik weg en tijd,
 Die ik slijt
 Met te bidden en bepeizen.

Als ik in mijn kamerken
 Met U ben,
 Of in eenig vredig hoekjen,
 O, dan dient ge mij te met
 Bij 't gebed
 Voor een zoet en heerlijk boekjen.

Als ik vroom dit edel snoer
 Medevoer,
 Zal het mij dan niet geleiden
 Tot Maria's heil'gen schoot?
 Ja, geen dood
 Zal mij dan van Moeder scheiden.

Snoertje, | fijner dan van zij,
 Koppel mij
 Zoo met mijne Moeder samen,
 Dat ik immer trouw Haar dien'
 En mag zien
 In het eeuwig leven. Amen.

GEHEIMEN VAN DEN ROZENKRANS.

50.

a. *Blijde geheimen.*

Wijze: „Wij groeten U zuiv're Maagd.”

Wij groeten U, | o reine Maagd!
 Die steeds Uw schepper | hebt behaagd.
 O Moeder zoet, | voor mij zoo goed!
 Mijn Koningin, | die 'k teeder min!
 Heldinne groot, | mijn hulp in nood!
 Maria, bid voor ons.

Uw schoot | ontving des Vaders Zoon;
 Die daalde | van des Hemels troon.
 O moeder zoet

Gij gingt een langen weg | te voet
 En hebt uw blijde Nicht | begroet.
 O Moeder zoet

Gij hebt | den Heiland dezer aard
Te Bethlem | in een stal gebaard.

O Moeder zoet

Ootmoedig | in Gods huis gegaan,
Boodt Gij uw Zoon | ten offer aan.

O Moeder zoet

Drie dagen toogt Gij | zoekend rond,
Eer Gij uw Jezus | wedervondt.

O Moeder zoet

b. *Droevige geheimen.*

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 69.

O droeve Moeder | vol van smart!

Moeder Maria!

Wat diepe wonde | trof uw hart!

Moeder Maria!

Moeder, die mij teêr bemint,

Hoor de bede | van uw kind!

Hoor mijn bede, | hoor mijn beê, | Maria!

In 't Hofken | bij het bloedig zweet,

Moeder Maria!

Wat droeg uw ziele | daar een leed!

Moeder Maria!

Moeder, die mij

Wie, wie beschrijft uw foltering,
 Moeder Maria!
 Bij Jezus' wreede geesseling!
 Moeder Maria!
 Moeder, die mij

Wat pijn voor U, wat bitt're hoon!
 Moeder Maria!
 Uw Jezus draagt | de doornenkroon!
 Moeder Maria!
 Moeder, die mij

Wat grievend wee doorvlijmt uw borst,
 Moeder Maria!
 Als Jezus | 't harde kruishout torscht!
 Moeder Maria!
 Moeder, die mij

't Was duizendvoude marteling,
 Moeder Maria!
 Toen Jezus | aan den kruisboom hing!
 Moeder Maria!
 Moeder, die mij

c. *Glorierijke geheimen.*Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 86.

Verheug U, Moeder! | na de smart

Alleluja!

Verrukt de vreugd | het moederhart.

Alleluja!

Moeder vol teederheid,

Vol zoete majesteit,

U zij lof in eeuwigheid!

Eeuwig, | eeuwig, | U zij lof in eeuwigheid!

Verrezen is | des levens Heer!

Alleluja!

Maria ziet | haar Jezus weer!

Alleluja!

Moeder vol

Uw Zoon | ging in zijn heerlijkheid,

Alleluja!

Waar Hij een plaats | ons toebereidt.

Alleluja!

Moeder vol

Zijn Geest, | op Pinkster neergedaald,

Alleluja!

Heeft met zijn licht | Gods Kerk bestraald.

Alleluja!

Moeder vol

Uw Jezus zond | een Eng'lenrij,
Alleluja!

En riep U | naar zijn rechterzij.
Alleluja!

Moeder vol

Met eigen handen | zet de Zoon,
Alleluja!

Op Moeders hoofd | de gloriekroon.
Alleluja!

Moeder vol

d. *Gebed.*

Wijze: „Maria, Moeder Jesum Cris.”

O Moeder, | 't Eden ingegaan,
O Koningin! o Konin gin!
Hoor uwer kind'ren smeeklied aan.
Maria, bid voor ons.

Bid voor de Kerk, | voor Jezus' Bruid;
O Konin gin
Zijn glorie schittere in Haar uit.
Maria,

Bid voor het Zichtbaar Hoofd der Kerk,
O Koningin!
Jezus | Hem behoede en sterk'.
.

Bid, | dat uw Zoon de herderschaar,
O Koningin!

In zijn getrouwen dienst | bewaar.
Maria,

Bid, | dat hun kudde tot hun vreugd,
O Koningin!

Moog weiden | op het veld der deugd
Maria,

Bid, | dat geen kristen vorst of staat
O Koningin!

Aan 't heil van Kerk | of zielen schaad'.
Maria,

Weer, Moeder, | alle zonde en straf,
O Koningin!

Weer allen geessel | van ons af.
Maria,

Bid, bid voor ons | in allen nood,
O Koningin!

Bijzonder | in het uur der dood.
Maria,

AAN MARIA NA DE H. COMMUNIE.

51.

Wijze: „Wees, wees ons genadig Heer.”

Moeder Gods, | zie op ons neer!
 Heden, | naar ons zielsverlangen,
 Mochten wij | uw Zoon ontvangen,
 Onzen God | en onzen Heer.
 Moeder Gods, | zie op ons neer!

Gij, die U met ons | verblijdt,
 Help ons | uwen Jezus danken;
 Ach, | te zwak zijn kinderklanken!
 Help ons, | die zijn Moeder zijt,
 Gij, die U met ons | verblijdt.

Moeder, | in dit zalig uur,
 Dat uw Zoon | zich ons kwam geven,
 Schenken wij Hem | heel ons leven,—
 Schenken | al ons liefdevuur,
 Moeder, | in dit zalig uur.

Maar zoo zwak | is onze jeugd,
 't Leven is | zoo vol gevaren;
 Wil dan, Moeder, | ons bewaren;
 U bevelen we onze deugd,
 Want zoo zwak | is onze jeugd.

Door uw Zoon | werd ik uw kind,
 U gewijd | voor al mijn dagen;
 Neem mij aan | in welbehagen,
 Moeder, | die mij teer bemint;
 Door uw Zoon | werd ik uw kind.

Toon, | dat Ge[^] onze Moeder zijt!
 Hoor, | verhoor ons dringend smeeken:
 Blijf voor ons | bij Jezus spreken;
 Heden | en ten allen tijd
 Toon, | dat Ge[^] onze Moeder zijt.

O. L. VROUWE TER MEL.

52.

Wijze: Katholieke Illustratie X bl. 308, of bij Schutjes n°. 50.

Koningin der bloemen
 Van den Hemelhof,
 U, die de[^] eeuwen roemen,
 Zingt de Meimaand lof.

Zie, de pracht der kleuren,
 Die zij kwistig biedt,
 Stemt met hare geuren
 Samen tot een lied.

Koningin

Hoor de zoete gorg'len
Van het voog'lenheer,
Die hun lofied org'len,
Moeder, U ter eer.
Koningin

Zie uw ooge teeder
Op deez' bloementeel,
Op dit waslicht neder,
Schittrend om uw beeld.
Koningin

Moge uw oor zich nijgen,
Nu de blijde toon
Van ons lied komt stijgen
Voor uw hemeltroon.
Koningin

Wil genadig toonen
Dat Gij Moeder zijt,
Moeder, die uw zonen
In den Mei verblijdt.
Koningin

53.

Wijze bij Verspoell n°. 14, 74, of bij Hens, Heilig Hart, n°. 2.

Weer in jeugdig, | bloeiend leven
 Prijkt | de ontloken moederaard';
 Met de geuren, | die er zweven,
 Met de kleuren, | die zij baart,
 Met haar zang | en zonedreven
 Schijnt zij | Edens rozengaard.

Al dien luister | haar beschoren
 Biedt zij | Jezus' Moeder aan;
 Want die Moeder | uitverkoren,
 Die ge in 't loovergroen | ziet staan
 En in 't reine waslicht | gloren,
 Heeft de Heilzon op doen gaan.

Maar die bloemen, | hoe zij pralen
 In de frissche feestgierland',
 Maar die lichten, | hoe zij stralen
 In de geur'ge lustwarand',
 Kunnen 't | bij een hart niet halen
 Dat van reine liefde brandt.

Als nu hoog de toonen zweven
 Van ons juichend kinderlied,
 Is 't, om U | ons hart te geven;
 Och, | versmaad zijn' liefde niet.
 Onze ziel | wil voor U leven,
 Tot zij U | in 't Eden ziet.

54.

Wijze in Verzameling , n^o, 27.

Zeeën , vloedend , | bergen , dalen ,
 Sterren | wilt den lof herhalen ,
 Ons den glans | der grootheid malen
 Van de Moeder | van Gods Zoon.

Beekjes | met het zacht geklater
 Van uw zilver-helder water ,
 Vogelkoor | met zoet geschater
 Zingt haar lof | op blijden toon.

Zingt der Hemelkoninginne ,
 Zingt der Maagd | en Rijksvorstinne ,
 Onzer Moeder vol van minne ,
 Zingt haar lof | bij harp en luit.

Onder Juda's maagdentallen
 Was Zij need'rig | boven allen ;
 Daarom koos | met welgevallen
 Godes Geest Haar tot zijn bruid.

Jericho , | uw schoonste rozen ,
 Hoe zorgvuldig | uitgekozen ,
 Moeten | voor haar schoonheid blozen ;
 Hier reeds is Zij | hemelschoon.

Doch wie zal | den luister malen,
 Als in 's Hemels | wijde zalen
 Haar de glorie | komt omstralen
 Van haar Goddelijken Zoon.

Moeder en Vorstin | daar boven
 In de zaal'ge hemelhoven,
 Hoor uw kind'ren | die U loven,
 Voer hen opwaarts | naar uw troon.

54.

Wijze bij Schutjes, n°. 69.

Koninginne, | die ik minne,
 Moeder Gods, | Maria!
 Gulden Roze, | Vlekkellooze,
 'k Heb U lief, | Maria!

Roem der vrouwen, | ons vertrouwen,
 Kuische Maagd, | Maria!
 O, zie teeder, | op ons neder
 Zegen ons | Maria!

Nijg uw ooren, | om te hooren
 Naar ons lied, | Maria;
 Wil ons harte | in de smarte
 Troosten, | o Maria!

Heel de wonden | onzer zonden
 Door uw gunst, | Maria;
 Hoor ons zuchten, | als wij duchten
 Voor de schuld, | Maria!

Diep bedroefde, | zwaar beproefde
 Onder 't kruis, | Maria;
 Hoor ons klagen, | bij het dragen
 Van ons kruis, | Maria!

Zie ons lijden, | zie ons strijden,
 Breng ons hulp, | Maria;
 Tot we in glorie | uw victorie
 Deelen, | o Maria!

56.

Wijze bij A. Mes, n°. 11.

Maria's beeld te midden
 Van loover, | bloem en licht,
 Het noôdt ons, | hier te bidden
 Bij 't altaar, | Haar gesticht;
 Hier nijgt Zij mild | haar ooren,
 Om onzen wensch te hooren.
 O Moeder, zegen ons!

Gekniêld | aan uwe voeten,
 Terwijl de hand | zich vouwt,
 Komt onze stem | U groeten;
 En als het hart | vertrouwt,

Dan zullen | uwe gaven
 Uw milde goedheid | staven.
 O Moeder, zegen ons!

Mocht eigen lauwheid | hind'ren,
 Dat Jezus' liefdegloed
 De zielen | van uw kind'ren
 Doorstroomt | met milden vloed;
 Ons kome dan | te stade
 Uw volheid | van genade.
 O Moeder, zegen ons!

Op U | zijn hope bouwen,
 O zoete Moedermaagd,
 Dit wekt in 't hart | vertrouwen,
 Dat kinderlijk | nu vraagt:
 Te erlangen | door uw bede
 Den reinen zielevrede.
 O Moeder, zegen ons!

U wijden wij | ons harte
 Met al zijn liefdegloed;
 Het wil in vreugd | en smarte
 U minnen, | Moederzoet.
 Dit komt de gloed bewijzen
 Van 't lied, dat wij doen rijzen.
 O Moeder, zegen ons!

57.

Wijze bij Frentrop n°. 25 en 26, of bij Schutjes n°. 3.

Verheven Maagd | en Moeder Gods,
 Het woord | der Heil'ge Vaad'ren
 Voert ons tot U, | met vaste hoop
 Niet vruchteloos | te naad'ren.

Wij bidden U, | o Koningin,
 Wend liefdevol | uwe oogen
 Van uwen troon | in 't Hemelhof
 Naar ons, | in 't stof gebogen.

Wij zwerven | in een tranendal
 Van smart | en dood omgeven;—
 Uw moederhand | bescherm uw kind
 En brenge vreugde in 't leven.

Met satan spant | de wereld saâm
 Der zielen | ten verderve;
 Doch, Moeder, hoed, | dat geen van ons
 Den droeven zielsdood sterve.

O Moeder zoet, | bid dat uw Zoon
 Ons aller kracht | moog sterken,
 Opdat we in vrees | en zoete hoop
 Ons eeuwig heil bewerken.

Bid, Moeder, bid, | dat wij ten leest
 In Gods genade sterven,
 En na den dood | de hemelvreugd
 Met U, Maria, | erven.

58.

Wijze bij Schutjes, n°. 51.

Moeder, | vol van teederheid,
 Vol van zoete majesteit,
 Ons leven, | hoop en vreugd,
 U wijden we onze jeugd.

Heel de verd're levenstijd,
 Moeder, | zij ook U gewijd;
 Behoor geheel ons hart
 Aan U in vreugd en smart.

Die U eerst | zijn leven schenkt,
 Als reeds de ouderdom | het krenkt,
 Biedt bloemen zonder fleur,
 Of vruchten zonder geur.

Gij ook hebt | van teedre jeugd
 Steeds gebloeid | in reine deugd,
 En elke stonde bracht
 U nieuwen geur en pracht.

Wekke uw voorbeeld | onzen moed,
 Sterke uw beê | den liefdegloed
 In 't zwakke hart van 't kind,
 Dat U naast God bemint.

59.

Wijze bij A. Mes, n°. 3, of bij Mohr, Caecilia, n°. 124.

Een Engel groet, | o Moeder zoet,
 U als de bruid des Heeren.
 Is zoeter woord | wel ooit gehoord?
 Kon iets U meer vereeren?

Het was bewaard | voor 't rijk der aard,
 Het eerst dien groet te hooren;
 Maar de Eng'lenmond | riep straks hem rond
 Door alle hemelkoren.

Weerklinkt met gloed | die blijde groet
 Door alle hemelkringen;
 Ook trachten wij | met melodij
 Dienzelfden groet te zingen.

Gegroet, o Maagd, | die God behaagt;
 Ik prijs U, Maagd en Moeder,
 Wijl aan uw schoot | weleer ontsproot
 Mijn Jezus, mijn Behoeder.

Verheven Vrouw, | uw blanke trouw
 Doet blij ons lofied rijzen;
 Het klinke voort | door 't Hemeloord,
 Om eeuwig U te prijzen.

60.

Wijze bij A. Mes, n°. 7.

Ster der zeeën, | wees gegroet!
 Moeder van Gods Zoon | zoo goed!
 Altoos Maagd gebleven!
 Gulden poort | der hemeldreven!

Gij, | aan wie uit Eng'lenmond
 De eerste heilgroet | werd verkond,
 Wil ons vreê verwerven,
 Die van Eva | zielstrijd erven.

Slaak de zondaars | uit den strik
 En verlicht | der blinden blik;
 Wil het kwaad verjagen,
 Al het goede | voor ons vragen.

Toon den moedernaam U waard;
 Dat Hij onze bede | aanvaard',
 Die, om ons geboren,
 Uwer wilde toebehooren.

Maagd, | der maagden reinste bloem!
 Zachte Maagd, | der zachten roem!
 Maakt mij zacht en zedig
 En van ziele schulden ledig.

Louter onze levensbaan,
 Hoed de wegen, | die wij gaan;
 Opdat, | U ter zijde,
 Jezus' aanschijn | ons verblijde.

Zij aan God den Vader eer,
 Ook aan Christus, | onzen Heer,
 Met den Geest te zamen!
 Allen de ^eeigen glorie. | Amen.

61.

Wijze bij Sehutjes n°. 79, of in Verzameling n°. 19.

Wees gegroet, | Gij vol genade!
 Uitverkoren Moedermaagd!
 Die om ootmoeds | eed'len luister
 Aan den Schepper | hebt behaagd.

Godes Geest | zag op U neder,
 Koos U | tot zijn kuische bruid;
 Hemelkracht | bevrucht uw boezem,
 Waar ons eeuwig heil | ontspruit.

Met U | zij de Vrucht gezegend,
 Die uw maagdelijke schoot
 Aan ons menschen | heeft geschonken
 Tot verlossing | uit den dood.

O Maria, ' nu vol luister
 Zeet'lend | op den hemeltroon,
 Godes Moeder, | stort uw beden
 Voor ons, zondaars, | bij uw Zoon.

Bid, terwijl | we in zielsgevaren
 Zwerven | door dit tranendal,
 Bid voor ons, | in 't uur bijzonder,
 Als de dood | ons naken zal.

In die ure | bied uw kind'ren
 Liefderijk | uw moederhand,
 Dat zij veilig | dan vertrekken
 Naar het hemelsch vaderland.

Amen, Amen! | het geschiede
 Wat ons kinderhart u vraagt;
 Eeuwig juichen wij dan met U,
 Glorierijke Moedermaagd.

62.

Wijze bij Schutjes, n°. 53, of in Verzameling n°. 22.

O Maagd, | o schoonheid nooit volprezen!

O Moeder | van het Opperwezen!

Wat luister | blinkt er om uw troon!

De Seraaf, | aan zich zelf onttoegen,

Juicht, | voor uw grootheid neergebogen:

„O Koningin, | wat zijt gij schoon!”

Al mist ons oog | in 't aardsche duister

Den glans | van uwen hemelluister,

Ons hart ontwaart | uw liefdegloed;

De Seraaf | roeme uw heerlijkheden,

Wij menschen | juichen hier beneden:

O Moedermaagd, | wat zijt Gij goed!

Och, | konden onze kinderklanken

U voor de rijke gaven | danken,

Ons toegedeeld | door uwe hand;

Ontvang | voor al die zegeningen,

Maria, | van Uw gunstelingen

Hun hart | ten eeuwig liefdepand.

O Moeder, | altoos even teeder!

Zie steeds met welgevallen neder

Op uwe trouwe kinderschaar;

Schrijf in uw hand | ons aller namen;

Druk aan uw hart | ons allen samen,

Dan zijn wij | veilig voor gevaar.

De wereld moog' | haar strikken spannen,
 De hel volvoeren | al haar plannen,
 Ons kinderharte | huivert niet;
 Wij weten toch, | op wie wij hopen:
 Uw moederhart | staat voor ons open,
 Dat immer | ons een toevlucht biedt.

Als wij oprecht | U blijven minnen,
 Dan helpt Ge ons ook | den dood verwinnen
 En roept ons samen | om uw troon;
 Daar zullen | met de hemelkringen
 Ook wij, o Moeder, | eeuwig zingen:
 Wat zijt Gij goed, | wat zijt Gij schoon!

63.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 74.

Maria te minnen | is immer mijn vreugd,
 Een wellust, | die innig mijn ziele verheugt;
 Mijn hart, o Maria, | behoort u altijd;
 Och mocht ik U toonen, | hoe lief Gij mij zijt.

O viel mij | een duizendtal harten ten dee!,
 Ik schonk U | hun 'brandende liefde geheel;
 En had ik | een koffer van schatten daarbij,
 Ik bracht U die alle ten offer | voor mij.

Doch
 Ik wi
 Mijn
 Ik dr

Neem
 Uw r
 Op U
 In le

Zoo
 Bij i
 Verz
 Die :

Doch neem, o Maria, | mijn ziel en mijn hart,
 Ik wijd U die toe | zoo in vreugd als in smart;
 Mijn rede, mijn wil, | al mijn krachten te saam,
 Ik draag die | voor de eeuwigheid op aan uw naam.

Neem mij in beschèrming, | o machtige Maagd ;
 Uw moederhand schenke aan uw kind, | wat het vraagt ;
 Op U is het, | dat ik mijn hope steeds bouw,
 In leven en dood | als mijn toevlucht vertrouw.

Zoo vaak als het bloed | door mijn aderen snelt,
 Bij iederen tocht, | die den adem ver'zelt,
 Verzucht ik naar U, | wie mijn ziel is gewijd,
 Die nu en voor immer | mijn plechtanker zijt.

64.

Wijze bij J. Mohr, Cantate, n°. 43, of bij Frentrop n°. 42.

Uwer waardig | immer vaardig,
 Wand'len | op het pad der deugd;
 Zij ons streven, | zij ons leven.
 O Maria, | bid voor ons.

Alle dagen | ons gedragen,
 Zoo als het | den Kristen voegt,
 Zij ons streven.....

Vast gelooven, | wat van boven
 Aan ons | is geöpenbaard;
 Zij ons streven

Op Hem bouwen | en vertrouwen,
 Die ons aller Vader is;
 Zij ons streven

Rein van zinnen | God beminnen
 Zoo in voor- | als tegenspoed;
 Zij ons streven

Ons erbarmen | over de ^{armen}.
 Hen vertroosten | in hun lot;
 Zij ons streven

Moedig strijden | en in lijden
 Opzien | naar des Heeren kruis;
 Zij ons streven

Ongeschonden, | vrij van zonden
 Houden | onze kostbre ziel;
 Zij ons streven

In 't verrichten | onzer plichten
 Blijven | tot den dood getrouw;
 Zij ons streven

Eens daarboven | met U loven
 Onzen Heiland, | uwen Zoon;
 Zij gegeven | na dit leven
 Door uw voorspraak | ons ten loon.

65.

Wijze bij Schutjes, n°. 65, of bij Verspoell n°. 14.

's Werelds leed valt niet te ontvluchten,
Ied're dag baart nieuwe zuchten;

Ja, 't is hier een tranendal,
Waar men immer | weenen zal;
Wie zal | ons beschermen?

Droeve ziele, | staak uw klagen,
Ga | Maria hulpe vragen
En vertrouw, | want haar gebed
Heeft zoo menigeen | gered;
Zij zal | ons beschermen.

Waar ik wende | mijne schreden,
Naar de velden, | naar de steden,
Overal is 't | ramp en druk,
Overal is 't | ongeluk:

Wie zal | ons beschermen?
Droeve ziele ... enz.

Had ik rampen slechts | te vreezen,
't Zou dan nog | te dragen wezen;.....
Waart niet Satan | brieschend rond?.....

Dreigt mijn ziele | te elker stond?
Wie zal | ons beschermen?
Droeve ziele ... enz.

Hier door 't zondig vleesch | geprikkeld,
 Daar in oogenlust | gewikkeld,
 Ginds | in 's levens hoovaardij,
 Nimmer | van bekoring vrij;
 Wie zal | ons beschermen?
 Morren | wordt uw stadig klagen,
 Ga Maria . . . enz.

Wie beveelt mijn klacht | het zwijgen?
 Zal ik hulp en troost | verkrijgen
 Als ik | ze aan Maria vraag,
 Need'rig bid | en niet meer klaag?
 Zal Zij | mij beschermen?
 Ja, wij kunnen | vol vertrouwen
 Allen | op haar voorspraak bouwen,
 Want | haar moederlijk gebed
 Heeft zoo menigeen | gered;
 Zij zal | ons beschermen.

66.

Wijze bij A. Mes, n°. 11.

De stille nacht daalt neder,
 God schonk een dag ons weer;
 In gunsten bleek Hij teeder;
 Heb dank daarvoor o Heer:
 Heb dank, | o Heer, mijn Hoeder
 Door voorbeê mijner Moeder:
 Maria, | bid voor ons!

O Moeder vol erbarmen,
 Die teeder ons bemint,
 O strek uw moederarmen
 Beschermend naar uw kind;
 O Vrouwe hooggeprezen,
 Wil onze voorspraak wezen:
 Maria, | bid voor ons!

Wij bidden U te gader
 Bij 't eind van dezen dag:
 Vraag, Moeder, | onzen Vader,
 Wiens wakend oog ons zag,
 Dat Hij ons kwaad verschoone,
 Het goede gunstig loone.
 Maria, bid voor ons!

Nog één voorname bede
 U, Moeder, | toegebracht,
 En dan in 's Heeren vrede
 Den slaap weer ingewacht:
 Uw gunst moge ons verwerven,
 Dat we eens den Hemel erven.
 Maria, bid voor ons!

Beveilig nu uw kind'ren,
 O Moeder, | dezen nacht,
 Dan zal geen leed ons hind'ren,
 Dan is ons slapen zacht;

Dan ziet Ge ^{ons} morgen weder,
 O Moeder goed en teeder;
 Maria, bid voor ons!

O. L. Vr. TER CONGREGATIE.

67.

Wijze bij Schutjes n°. 64, of bij J. Mohr, Caecilia, n°. 139.

Wat heerlijk lot | is ^{hem}/_{haar} beschoren,
 Die door Maria | tot haar kind
 Uit duizenden | wordt uitverkoren;
 Niet één, | die beter moeder vindt.—
 Een moeder, | maat'loos rijk in schatten,
 Vervuld | van liefdes warmsten gloed,
 Wier vonken | blijde ⁱⁿ 't ronde spatten,
 Als dragers | van ons hoogste goed.

O Moeder, | die met minnende ^{oogen}
 Ons aanziet | van uw glorietroon,
 Gij zijt | een biddend alvermogen;
 Niets weigert U | uw lieve Zoon.
 Als bij het dreigen | der gevaren
 Het kind | tot U zijn handen strekt,
 Dan doet uw beê | den storm bedaren,
 Wiens aanval | zooveel vreeze wekt.

Om ons uw milde gunst | te toonen
 Ontsluit Ge ons | uwen vriendenkring,
 Gij doet ons | in uw hoede wonen,
 Gij merkt ons | met uw zegelring;
 Gij snoert ons allen | innig samen,
 Versterkt | door onderlingen band
 De zwakke deugd, | schrijft onze namen
 Met goud | in uwe moederhand.

Aan uwen dienst | voortaan verbonden
 En onverdeeld | U toegewijd,
 Zal onze tong | uw lof verkonden,
 Ons hart U minnen | te allen tijd.
 Nog andre harten | voor U winnen....
 Dit blijft ons streven | immerdoor:
 O mochten allen | U beminnen
 Op aard', | als in het hemelkoor.

OP St. MICHAEL.

68.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 122.

Rijs op, o Vorst, | o zeeg'rijk Held,
 Sint Michaël!
 En trek met ons ten strijd | in 't veld!
 Voor ons gebeden,
 Voor ons gestreden,
 Sint Michaël!

Voer steeds ons aan | in 't worstelperk,
 Sint Michaël!
 Gij groote strijder | voor Gods Kerk.
 Voor ons gebeden, enz.

Geheel het machtig Hemelheer,
 Sint Michaël!
 Stort met U | op den vijand neer!
 Voor ons gebeden, enz.

Langs zee en land, | ten eind der aard,
 Sint Michaël!
 Blijft uwe zegepraal | vermaard!
 Voor ons gebeden, enz.

Den helledraak | hebt Gij geveld,
 Sint Michaël!
 En onder uwen voet | gekneld!
 Voor ons gebeden, enz.

O Held, | die voor Gods glorie brandt,
 Sint Michaël!
 Bescherm ons | en ons vaderland!
 Voor ons gebeden, enz.

O strek uw machtig schild | ook uit,
 Sint Michaël!
 Ter hoede | voor des Heeren Bruid!
 Voor ons gebeden, enz.

Verplet alom | 't vijandig heer,
Sint Michaël!
Verwerf ons vrede en vreugde weër!
 Voor ons gebeden, enz.

OP DEN H. ENGEL BEWAARDER.

69.

Wijze bij M. J. A. Lans, Bijlage van het St. Gregorius-blad, 1877, afl. 4.

'k Groet U, | Prins van 't hof der heem'len.
 Godes wachter | aan mijn zij!
 Mag mijn oog | U niet aanschouwen,
 Immer toch | behoedt Gij mij.
 Hoogst volkomen beeld | des Heeren,
 Levend | in verstand en wil,—
 Gij geleidt mij | worm der aarde,
 Stondt | bij mijne wieg reeds stil.

Dreigt de dood mij | uit de waat'ren,
 Loert hij | uit het valsche woud,—
 Gij beschut | het veege leven,
 Zoo het hart | op U betrouwt.
 Spant de hel | met vleesch en wereld
 Mijner ten verderve | saâm,
 O dan vindt mijn ziele | redding
 Bij 't aanroepen | van uw naam.

Ziet Ge mij | de handen vouwen,
 Hoort uw oor | mijn zwakke beê,
 Aanstonds | snelt uw wiek ten hoogen,
 Voert mijn stille zuchten meê.
 Ziet Ge in 't eind | mijn oogen breken,
 't Woelig harte | niet meer slaan,—
 O dan helpt mij | uw geleide
 Om den Hemel | in te gaan.

'k Ben de milde gunst | niet waardig,
 Die uw goedheid | mij steeds biedt;
 Ach! mijn hand | ontvangt uw gaven,
 En mijn hart | bedankt U niet.
 Dagen, | weken vliên soms henen
 Zonder dat | mijn ziel U groet;
 Ja, | voor uwe zoete roepstem
 Sluit zich vaak | mijn hard gemoed.

Voortaan brengt | mijn dankbre tonge
 Telken dag | haar huldegroet;
 Vurig wil | mijn hart U eeren,
 Die mijn ziel en zin | behoedt.
 'k Zal de leiding | willig volgen
 Van uw liefdevolle hand;
 Eeuwig hoop ik | U te prijzen
 In het hemelsch vaderland.

70.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 60.

Engel, | die den troon omgeeft
 Van den Heer der Heeren,
 Tevens | aan mijn zijde zweeft:
 Laat me U | hoog vereeren.

Gij behoedt mij | nacht en dag,
 Schutzgeest | mij gegeven!
 Moge ik rein, | in vroom ontzag
 Voor uw bijzijn, | leven.

Gij geleidt, | verlicht, behoedt,
 Trouwe Gids, | mijn schreden;
 Gij versterkt mijn zwak gemoed
 En bezielt | mijn beden.

Gij beschut | mijn levensbaan
 Vaak voor kruis en lijden;
 Daagt er strijd, | U roep ik aan,—
 Gij komt | mij bevrijden.

Blijf, | o blijf in allen nood
 Mijner U ontfermen;
 Maar vooral, | wil bij mijn dood
 Krachtig | mij beschermen.

Als mijn ziel | aan de aarde ontgaat,
 Wil mij niet begeben:
 Voer haar, | trouwe Toeverlaat!
 In het eeuwig leven.

St. JOZEF, PATROON DER H. KERK.

71.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 138.

Nu rijze | zoo op 't wereldrond
 Als door de hemelsfeer
 Een nieuw gezang | uit aller mond,
 Sint Jozef! | U ter eer;
 Want hij, | die 't roer der kerke houdt,
 Heeft U daar boven 't zwerk
 De hoede en schutse | toevertrouwd
 Van Jezus' heil'ge Kerk.

Hij prees de kracht | van uwen arm
 Die het op Samson wint;
 Met nadruk toonde hij, | hoe warm
 Uw vaderhart ons mint.
 Geen beter schutse | voor gevaar,
 Geen sterker hulp in nood
 Werd ooit het zoekend oog | gewaar,
 Dan Pius in U bood.

Te Nazareth | in de arme stulp
 Waart Gij reeds vorst'lijk groot!
 Reik nu der Kerk | die vaderhulp,
 Die Ge in haar oorsprong boodt,
 Toen Gij Maria | en Gods Zoon
 Zoo trouw hier hebt behoed:
 O koninklijke Schutzpatroon,
 Wees van Gods Kerk gegroet!

U groet haar stemme | vol van min,
 En 't klinkt door 't gansch heelal;
 U roemt zij | Hoofd van 't Godsgezin
 Met dankbaar lofgeschal,
 Die in Maria | en Gods Zoon
 De Kerk reeds hebt behoed:
 O Patriarch en Schutzpatroon,
 Sint Jozef, | wees gegroet!

O Vader! | zie ons tot U gaan
 Met heel de schaar der kerk,
 En hoor | 't eenparig smeecken aan:
 Voltrek, | voltrek uw werk!
 Die eens de Moeder | en Gods Zoon
 Hebt in uw stulp behoed,
 Zijt nu der Kerk | ten Schutzpatroon:
 Sint Jozef, | wees gegroet!

ONZE HOEDE IN HET STERVENSUUR.

72.

Wijze bij J. Mohr, Cantate, n°. 2, 81.

Sint Jozef, | schuts der stervensspond,
 Bescherm ons | in die veege stond;
 Verkrijg voor ons, | dus smeeken wij,
 Dat eens ons sterven | zalig zij.

Vooraf deed Jezus | U verstaan,
 Dat weldra | 't stervensuur zou slaan;
 Verkrijg voor ons, | dus smeeken wij,
 Dat ons de dood | genadig zij.

Doch heeft Gods wijsheid | vastgesteld,
 Dat onvoorziens | de dood ons velt;
 Verkrijg dan, dat, | zoo smeeken wij,
 Die dood | ons niet noodlottig zij.

Maria, | 's Heeren Moeder, bood
 U hulp en bijstand | bij uw dood;
 Uw gade sta, | dus smeeken wij,
 In 't stervensuur | ons allen bij.

Gij werdt door Jezus | ondersteund,
 Laagt stervend | in zijn arm geleund;
 Ook zijn genâ, | dus smeeken wij,
 Sta in het stervensuur ons bij.

Gedrukt aan 's Heeren heilig Hart
 Hebt gij | de macht des doods getart;
 Verkrijg voor ons, | dus smeeken wij,
 Dat Jezus | onze teerspijs zij.

Een Eng'lenstoet | daalt bij uw dood
 En voert U heen | naar Abrams schoot;
 Verkrijg voor ons, | dus smeeken wi,
 Dat ons dit lot | beschoren zij.

Een troon, | een kroon vol heerlijkheid
 Is U | door Jezus hand bereid;
 Verkrijg dat eens, | dus smeeken wij,
 Een troon, | een kroon ons deel ook zij.

73.

Wijze bij Schutjes, n°. 6.

Al stroomt U | 't koningsbloed door de ader ,
 En erft Gij rechtens | Davids troon ,
 Veel hooger staat Ge als Voedstervader ,
 Als schutsheer | van Gods eigen Zoon.
 Sint Jozef, | U te prijzen ,
 Het doet | ons kinderharte deugd ;
 Den blijden lofzang | U doen rijzen
 Geeft voorsmaak | van de hemelvreugd

In Pharo's landen | heerscht als koning
 Uw naamgenoot, | uw lief'lijk beeld ;
 Gij heerscht | in Godes eigen woning ,
 Waar Hij | zijn rechtsmacht met U deelt.
 Sint Jozef enz.

Aan and're Heil'gen | is 't gegeven
 Hun God te aanschouwen | na hun dood ;
 Die gunst gewordt U | reeds in 't leven ,
 Ja | ,Gij omhelst Hem op uw schoot.
 Sint Jozef enz.

Stond eens de zon | in hare sferen
 Op Jozue's bevelen stil ;
 Gij spreekt, en zie : | de Heer der heeren
 Volbrengt eerbiedig | uwen wil.
 Sint Jozef enz.

Hier boven | in het zalig Eden
 Volgt Jezus | immer nog uw wenk ;
 O zeg Hem , | en herhaal uw beden :
 Dat Hij ons eens | den Hemel schenk' .
 Sint Jozef enz.

74.

Wijze bij J. Mohr , Caecilia , n°. 46.

Hoor , Sint Jozef , | 't loflied rijzen ,
 Dat weerklinkt | op blijden toon ;
 't Komt U jub'lend | eer bewijzen ,
 Voedstervader | van Gods Zoon ,
 Bruidegom | van 's Heeren Moeder
 En . . . Hun beider trouwe hoeder ;—
 Nijg uw oor | naar 't ruischend lied .
 Dat U | onze hulde biedt .

Werd uw naamgenoot | verheven
 Tot de treê | van Pharo's troon ,
 U werd volle macht | gegeven
 Over 't huis | van God den Zoon ;
 Ja de Moeder | onzes Heeren
 Wilde , ^o Jozef , | U vereeren ,
 En haar Zoon , | het God'lijk Kind ,
 Heeft U | kinderlijk bemind .

Vrolijk zaagt Gij 't | om U spelen,
 Of Gij wiegde 't op uw arm;
 Zaagt Ge 't straks | uw arbeid deelen,
 't Werd U dan | om 't harte warm;
 Maar als Gij | met gretige ooren
 't Woord uit zijnen mond | mocht hooren,
 Dan ontbrandde in uw gemoed
 De allerhoogste | liefdegloed.

Naarstig | repten zich uw handen
 Voor uw gade, | voor haar Zoon;
 't Welzijn | uwer dierbre panden
 Streelde U meer | dan 't rijkste loon;
 Schittert hier | geen pracht van kleuren,
 Ootmoeds tuiltje | spreidt zijn geuren
 Hier verkwikkend | in het rond,
 Waar het stil | te bloeien stond.

Nu, | nu troont Gij hoog verheven
 Naast Maria, | bij haar Zoon;
 Smeek, | dat na een deugdzaam leven
 Wij ook deelen | in uw loon;
 Dat wij | in de hemelkringen
 Ook uw loflied | eenmaal zingen,
 Juichend | om de heerlijkheid,
 U door Jezus' gunst | bereid.

Gedoog

Den gro

En klee

Toch w

Weleer

Bij 't zi

Toen v

De roe

De sch

Toen

Hij ste

Een z

Als st

Jw d

Dan t

Zied:

OP St. JAN.

75.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 103.

Gedoog het, Sint Jan, | dat ons jubelend lied
Den groet onzer hulde en vereering | U biedt;
En kleeft aan den klank van ons lied | soms een smet,
Toch worde zijn toon | aan uw oor niet belet.

Weleer, toen uw vader | ten reukouter ging,
Bij 't zien van Gods Engel | de vrees hem beving,
Toen werd uw geboorte en uw naam | hem voorspeld,
De roem uwer deugden | vooruit reeds gemeld.

De schoot uwer moeder | verborg nog haar schat,
Toen Jezus, uw Heiland, | haar woning betrad;
Hij stortte den gloed | zijner god'lijke min,
Een zuiv'renden stroom van genaden | U in.

Als straks de woestijn | uwe prediking hoort,
Uw doopsel, | uw leven tot boetpleging spoort,
Dan toont Gij den Heiland, | uw mond zegt beslist:
Ziedaar het Lam Gods, | dat de zondenschuld wischt."

Uw prediking vond hare kroon | in uw dood;
 Want toen met het bloed | U het leven ontvlood,
 Toen waart Ge in den strijd met de wellust der aard,
 Hieldt vol, | tot de zegepalm blij was gegaard.

Geen vrouwenzoon blonk als Sint Jan | hier in deugd;
 Doch grooter nog | zijt Ge in de hemelsche vreugd.
 O, toon ons uw invloed: | verwerve ons uw beê,
 Dat we allen erlangen | den zaligen vree.

OP SINT PETER EN PAUL.

76.

Wijze bij Alb. Thijm, n°. 128.

Een wond're hemelstraal
 Omgloort met gulden praal
 Den grooten dag, | die eens zag kroonen
 Des Heeren | twee beproefdste Zonen,
 De Apostel-vorsten, | op wier tred
 Heel de aarde in lichtgloed | werd gezet.

Sint Pieter, | wien de Heer
 't Kompas der ware leer
 En 't machtig roer der Kerk | vertrouwde,
 Verwon aan 't kruis den dood, | en bouwde
 In 't Vaticaan zijn troon, | en gloort
 Als wachter | aan de hemelpoort.

Het zwaard vereert een kroon,
 Als 't morgenrood zoo schoon,
 Aan Paulus, | 't groote licht der volken,—
 Die eens, | ontvoerd naar 't rijk der wolken,
 Aanschouwen mocht | der Zaal'gen loon,
 Den glans, | die straalt in Edens woon.

Hun beider machtig woord,
 Van Oost tot West gehoord,
 Doorgolfde 't aardrijk | als twee stroomen,
 Die, | van Calvari's top gekomen,
 De volken drenkten | aan hun vloed;—
 Doch Rome ontving | hun martelbloed.

O Rome, | zaal'ge stad!
 Hoe rijk werd toen uw schat,
 Die 't wint | op allen schat der wareld!
 Want, | door 't Apostel-bloed bepareld,
 Werdt Gij de vest der ware leer,
 Het nieuwe Sion | van den Heer.

Och! | om 't vergoten bloed,
 Apostel-vorsten, hoedt
 Uw stad | en uwen Stedehouder,
 Wien aller zielzorg | drukt den schouder.
 Gedenkt ook onzer, | die U blij
 Begroeten | op dit feestgetij.

SINT JOACHIM.

Wijze in Verzameling n°. 15 of 16.

Gedooḡ, | o Heil'ge Joachim,
 Dat ons geringe lied
 Beschroomd | naar U ten hemel klim';
 Versmaad zijn toonen niet.

Gij hebt als Anna's echtgenoot
 Gedeeld in hare smart;
 De zegen | van haar moederschoot
 Verrukt ook straks uw hart.

Het Kind, | dat Ze aan uw liefde schonk,
 Verwierf U roem en eer:
 Maria, | die als zonlicht blonk,
 Wierp glanzen op U neer.

Gods Zoon, die U, | tot hoogsten lof,
 Als oudevader groet,
 Maakt U | tot prins van 't hemelhof
 Door 't erven van uw bloed.

Uw naam huwt zich | aan Jezus' naam ,
 Zijn sचेpter wordt uw buit;
 Onze aarde | met den hemel saâm
 Roept uwe grootheid uit.

O, toon den invloed | van uw beê
 Bij uwen Kleinen Zoon;
 Verwerf ons hier | den zielevreê,
 Hierna het hemelsch loon.

SINT ANNA.

78.

Wijze bij J. A. Lans, Gregorius-blad, December 1879, en bij
 A. J. A. Hens, Meimaand, n°. 19.

Wie of Moeder Anna zij?
 Proef den boom | uit zijne vruchten:
 Zie, een Kleinkind | maakt haar blij,
 Neergedaald | uit hooger luchten,
 En haar dochter | is een Maagd,
 Die volop den Heer behaagt.

Moeder Anna, | wees gegroet!
 Hoor ons blijde loflied | rijzen:
 't Roemt den adel van uw bloed,
 Schoon het hooger nog komt prijzen
 't God'lijk stil geheimenis,
 Dat in U voltrokken is.

Wonder zonder wederga!
 Vlekkeloos | mocht Gij ontvangen,
 Door uws Heeren heilgenâ,
 't Kind | dat Ge aan uw hart moogt prangen;
 Anna! | ja alleen uw Kind
 Is aldus | door God bemind.

En ik zou niet | luid en blij
 U in uwe dochter | prijzen!
 Moet niet | aller eeuwen rij
 't Loflied voor U | op doen rijzen!
 Wie is aan uw kind gelijk?
 Koningin van 't hemelrijk?

Van uw dochter | zonder smet
 Straalt de weerglans | op U neder; —
 Keert, o Anna, | uw gebed
 Tot haar Zoon | ooit vruchtloos weder?
 Moeder van Gods Moeder Gij!
 Bid, o Anna, | bid voor mij.

SINT WILLIBRORD.

79.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 17 of 34.

Sint Willibrord, | die van omhoog
 Ons gadeslaat | met vaderoog,
 Hoor 't nageslacht | der oud'ren aan,
 Voor wie Ge 't heillicht | op deedt gaan.

Apostel tevens | en Patroon,
 Zie Neerland aan, | uw roem uw kroon;
 Hier hebt Gij, | Godes afgezant,
 Het kruis, | de vaan des heils geplant.

Hier hebt Gij | Jezus' naam verbreed,
 Zijn bruid | een zetel toebereid,
 Hier door uw ijver | en gebed
 De scharen | uit den dood gered.

Dra loopen | twalef eeuwen rond,
 Sinds Gij hier | satans rijk verwont;
 Dan ach! | wel 't halve nageslacht
 Viel droef terug | in 's vijands macht.

Vereerde Apostel | en Patroon!
 Zie Neerland aan, | uw roem en kroon:
 Smeek, Willibrord, | den Lieven Heer,
 Dat al wie doolt, | eens wederkeer.

Och voer hen, | met uw trouw gezin
 Op nieuw vereend, | ter glorie in;
 Dan zingen we allen | met U saâm
 De kracht, | den roem van Jezus' naam.

SINT MARTEN.

80.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 134.

't Roosjen | bloeiend op de doornen
 Biedt, Sint Marten, | ons uw beeld,
 Wijl Ge uit starre distel-ouders
 Voor Gods gaarde | werd geteeld.
 Waar uw bloemknop, | vóór 't ontluiken
 Uit genade | neergeplant,
 Liefderijk | zich op zag kweeken
 Door een moederlijke hand.

Bij den stuggen wapenhandel
 Blinkt dan ook | uw deugd reeds uit:
 't Oog aanschouwt | een schaa'm'len armen
 Wien Uw harte | zich ontsluit;—
 Doch uw hand, | die niets kon bieden,
 Deelt uw mantel | met het zwaard,
 Schenkt de helft, | behoudt de weerhelft
 En heeft schatten | U vergaard.

O! hoe zalig | staart uw ooge
 Straks | uw God en Heiland aan,
 Dien Gij | met uw kleed omhangen
 Voor zijn Eng'len | heen ziet gaan,
 Sprekend: | „Marten, pas mijn leerling,
 „Heeft de schouder | zich ontbloot,
 „Toen hij | in zijn armen broeder
 „Mij dit kleed | ter dekking bood.”

Toen bestemde U reeds | de Heere
 Voor een vorstenstoel der Kerk;
 't Grijze Toers | ziet blijde U komen,
 Jubelt | bij uw heilig werk,
 Prijst uw ijver, | roemt uw liefde,
 Die Ge aan groot en klein betoont,
 Staat verrukt | bij al de wond'ren,
 Waarmeê God | uw werk bekroont.

Eind'lijk zinkt | het lijf des strijders
 Afgemat | op 't slagveld neer,
 Doch uw ziel | blijft onbezweken
 Immer hangend aan den Heer.
 „Lieve Heer, | sprak toen uw stemme,
 „Is mijn hand | ook strijdens moê,
 „'k Wijd haar dienst | voor 't heil der uwen,
 „Zoo Gij 't wilt, | op nieuw U toe.”

Weldra breekt uw ziel | haar kluisters,
 Zweeft haar Schepper | te gemoet,
 Brengt den hemel | in vervoering,
 Die het Hallel | ruischen doet.
 Mogen wij | een schaam'le bede
 Paren | aan der Englen lied?
 O! blijf immer | voor ons strijden
 Tot Ge ons | aan uw zijde ziet.

H. BONIFACIUS.

81.

Wijze bij A. J. A. Hens, Meimaand, n°. 14.

Telg van Eng'lands zuiderkusten,
 Winfried, | Godes lieveling,
 Wien Ge | 't reine harte wijdet,
 Toen uw bloemknop | openging;
 Heerlijk blonkt Ge in Nutchell's gaarde
 Door uw liefde, | moed, beleid,
 En werd daar | door Gods genade
 Voor 't Apostelambt bereid.

't Drassig land | der vrije Friezen,
 Nog beheerscht | door 't ongelooft,
 Trok het eerst | uw reine liefde,
 Doch bleef voor uw stem | toen doof;

Weldra klonk | uw woord er weder,
 Won een zielenoogst | zoo groot,
 Dat Gods Kerke | schaar bij schare
 Zaam'len mocht | in haren schoot.

Doch toen rees | uit Duitschlands ouwen
 Godes stemme, | die U riep;—
 Uw geloof, uw heilige ijver,
 Die tot Bonifaas U schiep,
 Won voor God | de Duitsche landen,
 Lijfde ze in | bij Jezus' Kerk,
 Bouwde in Ments | den bisschopszetel,—
 Blijde kroon | van 't zeeg'rijk werk.

Maar het schoone land | der Friezen
 Had uw liefde | zoo geboeid,
 Dat ze in spijt | der grijze haren
 Heeter | in uw boezem gloeit;—
 Weër klinkt hier | uw zoete stemme
 Wint voor God | een breede schaar,
 Rust niet, | eer de stroom der Borne
 U begroet | als Martelaar.

Hoofd van Neerlands: Bloedgetuigen!
 Volger van Sint Willibrord!
 Hoor den toon | der blijde zangen
 Uit de volle ziel | gestort.

Hoor de bede ook | van uw zonen:
 Dat Ge om 't zeeg'rijk martelbloed
 Neerlands Kudde, | Neerlands Herders
 Vast in 't waar geloof | behoedt.

HH. MARTELAARS VAN GORCUM.

82.

Wijze in Verzameling n°. 46, of bij J. Mohr, Caecilia n°. 38.

Gegroet, | o kloeke Negentien,
 Wie Gorcum | in den strijd mocht zien,
 Wie Briele straks | de zege bood,
 De zege | door den marteldood.

Gedenk ik, | hoe Ge op onzen grond
 Uw onverwelk'bre kroonen wont,
 Dan juich ik | bij uw heldenmoed:
 In 't harte klopt | het Neerlandsch bloed.

Ik juich, | als Ge in den dood niet buigt,
 Maar trouw | voor 't Hoofd der Kerk getuigt,
 Dat wij ook eeren | als de rots
 Ten grondslag voor de Kerke Gods.

Ik juich, | als Gij zoo onversaagd
 Maria prijst, | de Moedermaagd
 Die door Gods Engel | werd gegroet,
 En ook ons lied | nog rijzen doet.

Maar sterft Gij | voor 't Geheimenis,
 Waar Jezus zelf | ons voedsel is:
 Dan | naamloos is mijn ziel verblijd,
 Dat ik het ook | met U belijdt;—

Dat ik met U | één God, één Heer,
 Eén Middelaar, | één doop, één leer
 In de ééne Moederkerk | beken,
 En onverdiend | haar kind ook ben.

Drie eeuwen | vloden sedert heen,
 En ons en uw geloof is één;
 Het voere | bij één hoop, één min
 Ook ons | het rijk der glorie in.

H. FRANCISCUS VAN SALES.

83.

Wijze bij Verspoell n°. 53, of in Verzameling n°. 13.

'k Groet u, | bergen van Savoye,
 Waar de burcht van Sales rijst!
 Wat al pracht | uw kruinen tooië,
 Enkel dient zij ons | tot lijst
 Om het beeld | van 't puik der helden,
 Dat aan Sales' huis | ontsproot,
 Sint Franciscus, | groot als zelden
 Eenige eeuw | er eenen bood.

Gingen vorschende oogen | weiden
 Door Geneves | kerk'lijk sticht;—
 Ach! hoe zij 't verderf | beschreiden,
 Door den afyal | aangericht!
 Doch een Goede Herder[!] | nadert,
 Roept de schaapjens | om zich heen,
 Heeft dra duizenden | vergaderd:
 't Is Franciscus, | Hij alleen.

Komt Parijs | zijn deugden roemen,
 Biedt de vorst Hem | gunst en eer,
 't Zijn voor Hem | slechts ijd'le bloemen,
 Ootmoeds geur | verrukt hem meer.

Ootmoed | doet Hem weldra rijzen :
 't Prinsdom wacht Hem | in Gods Kerk ;
 Annecy zal steeds | Hem prijzen ,
 Roemen | op zijn heilig werk .

Kind'ren | voor Gods Kerke winnen ,
 Zielen | voor de Hemelvreugd ;—
 Dit bekoort | zijn ziel en zinnen ,
 Dit baart eenig | Hem geneugt' .
 Zie! door 's Heeren Geest | gedreven ,
 Biddend | bij zijn heilig werk ,
 Schetst Hij | 't pad ten eeuwig leven .
 Wordt Hij | Leeraar in Gods Kerk .

Leider | ten godvruchtig leven ,
 Held der liefde | vol van moed ,
 Zalig nu | in Edens dreven ,
 Sint Franciscus , | wees gegroet !
 Om de glorie | U gegeven
 Voor Gods heilig aangezicht ,
 Smeek , | dat een godvruchtig leven
 Ons doe opgaan | 't eeuwig licht .

H. VINCENTIUS VAN PAULO.

84.

Wijze bij Schutjes, n°. 13.

Wie, wie daagt | uit Frankrijks zuiden,
Den galeiën | ten geluk,
Wijze gids | van Jezus' bruiden,
Troost der armen | in hun druk?

Zie, zijn eed'le priesterdeugden
Kweekt Hij ook | in andren aan;—
Hoe de kerken | zich verheugden,
Toen zijn invloed | door mocht slaan!

't Is Vincentius | de vader
Van het hulpelooze kind,
Die door God en mensch | te gader
Als een Engel | wordt bemind.

Engel, | die zijn liefdedaden
Gaarne aan elken lijder bood,
En door weldoen | al zijn paden
Teekende tot aan den dood.

Redder, | die bij tegenheden
Al zijn ijver | wakker riep,
Zag Hij vaak, | hoe op zijn beden
God zelf | nieuwe mid'len schiep.

Wie
En
Eer
An

Ee
Er
O
Zi

Wie drukt uit | in zwakke klanken ,
 Wat uw vrome geest | vermocht !
 Wie kan U | naar waarde danken
 Voor het heil | door U gewrocht !

Laat ons pogen | U behagen ,
 Neem voor lief | ons zwakke lied ;
 Wat ten slot | U nog komt vragen ,
 Dat Ge ook ons | uw hulpe biedt .

Wil in ons | de liefde kweeken ,
 Hulp ons biên | op 't pad der deugd ;
 Wil bij 't sterven | voor ons smeeken ,
 Dat wij erven | 's Hemels vreugd .

H. ANTONIUS VAN PADUA.

85.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 93.

Wie staat daar ter zij' , | gehuld in den pij ,
 En draagt in zijn rechter | den lelietak blij ?
 Een edele bloem , | wier naam ik U noem ,
 Antonius , | Padua's heerlijkste roem .

Een hemelschoon Kind | is blijkbaar zijn vrind ,
 En rust aan zijn boezem , | die teeder Het mint .
 O zie ! hoe Hij zacht | zijn Kindje toelacht ;
 Zijn oog schijnt geboeid | door een hemelsche macht .

In innig verkeer | met Jezus, zijn Heer,
 Betuigt zich zijn liefde | zoo minlijk, zoo teêr,
 Dat Gods lieve Zoon, | gedaald van zijn troon,
 Verschijnt op zijn arm | en Hem streelt langs de koon.

Wanneer ons zijn mond | Gods heilwoord verkondt,
 Dan blijkt, | hoe de liefde zijn hart heeft gewond.
 Zie, de ijskorst vervloeit, | wen 't zonnelicht gloeit;
 Zoo 't ijs ook der ziel, | als zijn tonge haar boeit.

Een tonge, zoo zoet, | zoo tint'lend van gloed,
 Word wis voor ontbinding | wel rechtens behoed.
 Het recht is Gods wet: | 't verderf werd belet
 Die tonge te deeren | met eenige smet.

Wie vraagt, hij erlangt: | als hartzeer U prangt,
 Bij 't zien uwer zonden | de vrees U bevangt;
 Als kruis u beproeft, verlies u bedroeft,
 Aanroep Sint Antonis, | wiens hulp u steeds toeft.

O vriend van den Heer! | o Padua's eer!
 Uw oor hoor ons lied, | zie uw oog op ons neer:
 Verwerve ons uw beê | in 't leven den vree,
 Hierna | in de woning des Hemels een steê.

H. ALOIJSIUS VAN GONZAGA.

86.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 45 of 72.

Sint Aloys, ! gegroet
 Daar in den gouden gloed
 Der hemelzalen!
 Uw wondervolle bloem
 Zal immerdoor met roem
 Daar ginder pralen.

De leliekelk ontplooit,
 In zilverdosch getooid,
 Zijn reine glanzen;
 Zoo praalt uw kuische deugd
 Den Engelen tot vreugd
 Aan 's Hemels transen.

Die blanke lelie-pracht,
 Zij mocht van ootmoed kracht
 En steun verkrijgen;
 Deze ootmoed deed U hoog
 Voor God en 's menschen oog
 In aanzien stijgen.

Waart Ge ook der zonde dood,
 Toch was de boete groot,
 Die Gij bleeft lijden;—
 Och! staal mijn zwakken moed,
 Dat ik mijn zonden boet',
 En 't kwaad moog mijden.

Bij Jezus' glorie-troon
 Zijt Gij ten Schutspatroom
 Aan ons gegeven;—
 Verwerf voor ons, | dat wij
 Eens juichen aan uw zij'
 In 't eeuwig leven.

H GREGORIUS DE GROOTE.

87.

Wijze bij Schutjes, n°. 2.

Wil, Gregorius, | gehengen,
 Dat wij | onzen huldegroet
 Aan uw hooge herkomst | brengen,
 Aan uw edel, | vroom gemoed,
 Dat | in 't stille kloosterleven
 Reeds een straalkrans | U komt geven,
 Hooger eer | U straks bereidt,
 U naar Petrus' stoel geleidt.

Godes Geest | bezielt uw daden,
 Schenkt zijn zegen | aan uw werk:
 Spanjes volken, | op uw raden,
 Keeren weer | ter moederkerk;
 Eng'land wordt | een land van Eng'len, —
 Komt zijn frissche toonen | meng'len
 In het dank- | en jubellied,
 Wat U | Jezus' Kerke biedt.

Spreidt de zon | een vloed van stralen
 Over heel het aardrijk uit,
 Zij kan 't bij den gloed | niet halen,
 Die aan uwen geest ontspruit,
 En, gedragen | door uw veder,
 In uw schriften | telkens breeder
 Over Jezus' Kerk | zich stort,
 Haar tot heil | en leven wordt.

Doch munt | boven al uw schriften
 Niet uw heerlijk zangboek uit?
 Waar uw hand, | na 't vlijtig schiften,
 Keur van schatten | in besluit;
 Waar Ge uw wondervolle zangen,
 Van den Heil'gen Geest ontvangen,
 Aan uw vrome kind'ren biedt,
 Hen verrukt door 't hemelsch lied.

Onverg'lijkbaar | zijn die toonen,
 Waar uw schoone ziel | in leeft, . . .
 Met geen schatten gouds | te kroonen.
 Sinds Gij deze ^{aan} de aarde geeft
 Leeft uw naam | op alle tongen,
 Wordt door iedere ^{eeuw} bezongen,
 Is de roem | van Jezus' Kerk,
 Leeft nog voort | daar boven 't zwerk.

Wij ook groeten U | daarboven,
 Zingen blijde ^{ons} zoetste lied.
 Om uw eed'le kunst | te loven,
 Waaraan | geest en hart geniet.
 Wil der zangkunst | U ontfermen,
 Vrome kooren | mild beschermen,
 Ons verwerven, | dat we ^{eens} blij
 Eeuwig juichen | aan uw zij'.

H. CAECILIA.

SS.

Wijze bij Verspoell n°. 1, of bij Schutjes, n°. 70.

Wie is | die wondervolle Maagd,
 Die leeft | op dat paneel,
 Die d'adel | op haar voorhoofd draagt,
 Ons treft | door haar geheel?

Zij staat omstraald | van hemelgloor,
 Op 't orgel | rust de hand,
 Haar oogslag | dringt de wolken door,
 En staart | naar 't Vaderland.

't Is Sint Caecilia, | de roem,
 De kroon | van haar geslacht,
 Die om haar kuische lelie-bloem
 Een Engel heeft | tot wacht.—
 Het nijver bijt'jen | zingt zijn lied,
 Als het zijn honig gaart;
 Zoo zwijgt ook | hare lofzang niet,
 Die zich aan d'arbeid paart.

Geraakt haar reine ziel | in gloed,
 Dan huwt zij | spel aan zang,
 En uit een breeden toonenvloed
 Verrijst haar beê | met drang:
 „Mijn hart, o Heer, | en mijne ziel
 „Zijn eeuwig | U gewijd;
 „O, als mijn offer | U beviel,
 „Behoed ze te allen tijd.”

Caecilia | uw vroom gebed
 Vindt ingang | bij Gods troon:
 Uwe blanke kuischheid | wordt gered,
 Ja wint | nog hooger loon;

Want zie, | uw eed'le bruidegom,
 Door uwe deugd | gesticht,
 Verzaakt | het blinde heidendom
 Voor 't eenig ware Licht.

Daar wuift omhoog | een martelpalm
 En wiegelt zachtjens neer;
 Uw hals | ontvangt den zwaardslag kalm
 En geeft uw ziel den Heer.
 Nu zetelt Gij | in 't Hemelhof,
 Beschermt | den vromen zang; —
 Verwerf, | dat God ook onzen lof
 Met gunstig oor ontvang.

SINT AGNES.

89.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 336.

Die eed'le Maagd, | wier versche rozen,
 Ontluikend | in zoo rijke pracht,
 Bij 't blanke kled | zoo heerlijk blozen,—
 Wie is zij? | Zij die teeder lacht
 Naar 't Lammetje, | wat om Haar speelt
 En in haar blanke reinheid | deelt?

't Is Heilige Agnes, | bruid des Heeren,
 Die steeds den ring | van Jezus' trouw
 Ver boven allen schat | bleef eeren, —
 Daarom genade's milden dauw
 Met stroomen | in haar ziel ontving,
 Van deugd tot deugden voorwaarts ging.

Als and're lelies | nauwlijks bloeiën,
 Heeft Agnes reeds | haar vrucht gezet.
 Een vrucht, | die bij der stormen loeiën
 Niet hopeloos wordt neergeplet:
 Geen parel | in de kuische borst
 Wordt door onreine lucht | bemorst.

De booze hartstocht | ligt verslagen,
 Doch rijst weer op | en krijscht om bloed:
 De Maagd, | wier leden bruidstooi dragen,
 Heeft blij | den laatsten strijd begroet;
 't Geloof ontvangt | den zwaardslag kalm,
 De kuischheid wint | den martelpalm.

Rijs op, o Agnes! | zie daar nadert
 Uw bruijom | met een dub'len krans,
 Uit parel en robijn | vergaderd,
 Die mengelen | heur rijken glans;
 Uw borst ontvangt | van de eigen hand
 Een vonkenrijke | diamant.

Sint Agnes, | die het Lam moogt volgen,
 Zijn naam | op 't blanke voorhoofd draagt,
 In bruiloftsweelde | blij verzvolgen
 Het bruidslied zingt | der kuische maagd:
 O vraag voor mij | de schoone deugd,
 Die U de bron is | aller vreugd.

ALLER HEILIGEN.

90.

Wijze bij Verspoell, n°. 20.

In 't hoogst der Heem'len, | maat'loos hoog,
 Daar golft een lichtzee, | waarop 't oog
 Der Zaal'gen eeuwig, | eeuwig staart;
 Daar zetelt God. | Zijn rijkdom baart
 Den schat | der eindelooze vreugd,
 Waarin zich | 't Hemelhof verheugt.

Het Eng'lenkoor | omzweeft zijn troon
 Bezingt zijn lof | op blijden toon;
 Doch wat al zoete stem | er kweel,
 Wat meesterhand | de snaar bespeel',
 Niets haalt het | bij den zang der min
 Van aller Heem'len Koningin.

In Haar heeft God | het schoonste beeld
 Van eigen vollen glans | herteeld;
 Wat grootheid, | luister, | zaligheid
 Door heel den Hemel | zich verbreidt,
 Het schijnt | een zwakke wederstraal
 O Moeder, | van uw gloriepraal.

Ter zij' | der onbevleete Bruid
 Blinkt ook | des Bruigoms luister uit,
 Die met Sint Jan | den Boetgezant
 De kruisvaan houdt | in zaal'ge hand,
 En staat aan 't hoofd | der grijze schaar
 Van Oudvader | en Harpenaar.

Ter weezij' gloort | de morgenglans
 Van hen, | die gaan ten zegendans,
 Omdat hun zweet | Gods woord gezaaid,
 Hun bloed | den oogst zich heeft gemaaid;
 Om Petrus' sleutels, | Paulus' zwaard
 Zijn alle Apost'len | saamgeschaard.

Hoe heerlijk straalt | die martelkroon!
 Robijnen, | onverg'lijkbaar schoon,
 Uit bloed gevormd, | zij vonk'len om
 Het hoofd | dier koene strijd'rendrom;
 Hun palmtak | zet ons hart in gloed,
 Hun strijdleus | staalt ook onzen moed.

Belijders, | Leeraars van Gods Kerk,
 Die in der geesten | worstelperk
 Den strijd der deugden | hebt volstreên,
 Den Heer | kloekmoedig hebt beleen. —
 Uw blanke feestdosch roept ons toe:
 „Wordt, broeders, | nimmer strijdens moê!”

Hoe zalig | is die Maagdenstoet,
 Die 't Lam mag volgen | op den voet,
 Van sneeuw | en leliën omzwerd!
 Het lofied, | wat hun zege viert,
 Besterft | op aller zang'ren tong,
 Die niet | des Heeren bruidslid zong.

Miljoenen, | rij aan rij geschaard,
 Uit alle kringen | dezer aard,
 Van alle volken, | alle taal
 Doorwemelen | de Hemelzaal
 En baden zich | in 't zoet genot
 Der eigen zaligheid | van God.

Hun vinger merkt | met teederheid
 De plaats, | door Jezus ons bereid;
 Hun stemme klinkt: | „De zaal'ge vreugd
 „Bekroone eens hier | uw kloeke deugd.”
 Bidt, Alle Heil'gen, | dat uw kroon
 Ook eenmaal zij | ons eeuwig loon.

ALLER ZIELEN.

91.

Wijze als: „O Jezus, Godes Lam,“ of „O Dood, wie gaat uw nacht.“

Wie 't Eden in wil gaan,
 Moet blinken als de maan;
 De ziel moet vlek'loos rein
 Voor Godes aanblik zijn:
 De wet, de wet
 Blijft onherroepelijk,
 Dat elke smet
 Volstrekt belet
 Den toegang tot zijn rijk.

Ach! in wat foltergloed
 Wordt 't laatste kwaad geboet
 Der ziel, | wie 't eeuwig recht
 Gods aanschijn nog ontzegt;
 Zij schreit, zij schreit
 Om wat zij nergens vindt,
 En dorst en smacht
 In kerkernacht
 Naar God, | dien zij bemint.

Gij, die haar redden kunt.
 Wier beden 't is vergund,
 Haar ketens los te slaan,
 Gaat U haar lot niet aan? . . .

Och hoort! och hoort!
 Hoe ze om ontferming krijt:
 „Voor 't minste gij.
 „Hebt medelij!
 „Gij die mijn vrienden zijt!”

Tot U dan, | eeuw'ge Zoon,
 Die, dalend van uw troon,
 De poorten van den dood
 Verbrijzelde en ontsloot,—
 Tot U, tot U,
 Wiens naam ook onder de aard,
 Men lof betuigt,
 En knieën buigt,
 Is 't, dat ons smeeklied vaart.

Nauw hadt Gij in den dood
 Het hoofd gebukt, | of vloodt
 Den afgrond in, | ten troost
 Van Abrams vrome kroost:
 Nog eens! nog eens!
 O daal nog eens in 't graf,
 In 't droef geweene
 En 't klaaggesteen
 Dier vrienden-zielen af.

En Gij, | die van Gods Geest
 Omlommerd zijt geweest, —
 Hem baardet zonder wee,
 Die alles worden deê:
 O hoor, o hoor
 Ons lied, | o Moedermaagd!
 Smeek met de beê
 Der zielen meê,
 Wier roepstem tot U klaagt.

Knielt, Heil'gen | met ons neer
 Voor 't aanschijn van den Heer,
 Verkort der broed'ren leed,
 Die zwakheid vallen deed;
 In 't licht, in 't licht
 Verrijz' hun blijde ziel,
 En smaak' bij God
 't Onsterflijk lot,
 Wat U ten deele viel.

LOF- EN DANKLIED.

92.

Wijze bij Schutjes, n°. 86, of bij Mohr, Caecilia, n°. 372

Groote God, | aan U zij lof!
 Zalig in uw eigen leven,
 Glorie van het Hemelhof,
 Koning dezer aardsche dreven,
 Vol van rijkdom, | vol van macht,
 Voor uw schepsel wonder zacht!

Alles heft zijn loflied aan:
 Cherubienen, | Seraphienen,
 En de Machten die daar staan
 Om uw troon en steeds U dienen:
 Allen roepen nimmer moê
 U hun „Heilig, Heilig” toe.

Zie de grijze Zienerschaar
 Jubelt met de Apostelkoren:
 Ook de kloeke Martelaar
 Doet zijn zeêg'rijk loflied hooren,
 Waar Gods Heil'ge Kerk op aard
 Meê haar zoete stem aan paart.

Aller stemmen zingen luid
 Haren lof aan God den Vader; —
 Aan den Zoon, | die uit Hem spruit
 En den Heil'gen Geest te gader
 Wordt op d'eigen jubeltoon
 Hoogste hulde en eer geboôn.

Lof aan Christus, | onzen Heer,
 Die aan 't kruis voor ons kwam sterven
 En het rijk des Hemels weer
 Door zijn dood ons mocht verwerven, —
 Die aan 's Vaders rechterhand
 Thans de zegekroone spant.

Sta, o Heer, | uw dienaars bij,
 Om den goeden strijd te strijden:
 Uwe bloedstroom kocht hen vrij,
 Toen de kruisberg U zag lijden; —
 Hoed ons in dit tranendal,
 In het stervensuur vooral.

Zie uw kroost genadig aan!
 Schenk uw zegen aan uw erve!
 Leid ons op de rechte baan,
 Dat geen vijand ons verderve!
 Op U, Jezus, | hopen wij:
 Dat die hoop niet ijdel zij!

OPDRACHT.

93.

Wijze bij J. Mohr, Caecilia, n°. 172.

Heer, voor U leef ik,
 En naar U streef ik;
 Ja, alles geef ik,
 Mijn Heere,
 U ter eere.

N^o.

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

B L A D W I J Z E R.

N ^o .		Blz.
1.	IN DEN ADVENT	1
"	2. KERSTMIS. Die van den Vader	3
"	3. " Jozef en Maria togen	5
"	4. " Kindje Jezus, arm als wij.	6
"	5. " O Kindje zoet.	7
"	6. " Sions bruiden	9
"	7. NIEUWJAAR	10
"	8. DRIE-KONINGEN.	12
"	9. ZOETE NAAM JEZUS	14
"	10. IN DE VASTEN	15
"	11. OP PASCHEN.	20
"	12. ONZES HEEREN HEMELVAART	22
"	13. OP PINKSTER	24
"	14. H. DRIEVULDIGHEID	26
"	15. H. SACRAMENTS DAG	27
"	16. NA DE H. COMMUNIE	29
"	17. JEZUS' H. HART. Voorhenen sprak	30
"	18. " O Hart des Heeren.	32
"	19. " Zalig kruis op 't God'lijk Harte	33
"	20. H. VIJF WONDEN	35
"	21. GELOOFD ZIJ JEZUS CHRISTUS	36
"	22. HEIL. FAMILIE. Te Nazareth, de stad der bloemen.	38
"	23. " Gods ongeschapen Woord.	40
"	24. " O zoete Namen	41
"	25. O. L. VR. ONB. ONTV. Schoone Lelie, zonder vlekken.	42
"	26. " Lieve Moeder van den Heer	44
"	27. " Wij prijzen vol vreugde	45

	Blz.
N ^o . 28. O. L. VR. GEBOORTE. Zeg, waker, vroed van zinnen .	47
" 29. " " Laat der vorsten hovelingen. .	48
" 30. NAAM V. MARIA. Uw naam, o Maagd Maria. . . .	50
" 31. " " Maria is de naam der Maagd. . . .	52
" 32. O. L. VR. OPDRACHT	53
" 33. MARIA BOODSCHAP. Licht in gebed.	55
" 34. " " Hoe schittert de lelie	56
" 35. O. L. VR. VAN BETHLEHEM	57
" 36. O. L. VR. BEZOEK. Door d'Engel onderricht	59
" 37. " " Maria, Moeder Gods verkoren.	61
" 38. O. L. VR. LICHTMIS. De zesde week toog heen . . .	62
" 39. " " Lichtmis, welk een zee van lichten.	64
" 40. MOEDER DER SMARTEN. Moeder, die door 't minnend harte	65
" 41. " " Vol van weeën stond de Moeder	68
" 42. O. L. VR. HEMELVAART. Maria, weggekijnd door min.	71
" 43. " " Maria's oogen zijn geloken	72
" 44. Onb. HART V. MARIA. Maria's Hart rondom bekransd.	74
" 45. " " Komt Maria's Harte prijzen	75
" 46. O. L. VR. V. 'T H. HART	77
" 47. O. L. VR. HULP D. KRISTENEN	79
" 48. O. L. VR. VAN 'T SCHAPELIER	81
" 49. O. L. VR. VAN DEN ROZENKRANS	83
" 50. a. BLIJDE GEHEIMEN V. D. ROZENKRANS	85
" " b. DROEVIGE " " "	86
" " c. GLORIERIJKE " " "	88
" " d. GEBED TER SLUITING " " "	89
" 51. AAN MARIA, NA DE H. COMMUNIE	91
" 52. O. L. VR. TER MEI. Koningin der bloemen	92
" 53. " " Weer in jeugdigh, bloeiend leven.	94
" 54. " " Zeeën, vlooden, bergen, dalen	95
" 55. " " Koninginne, die ik minne	96
" 56. " " Maria's beeld te midden.	97
" 57. " " Verheven Maagd en Moeder Gods.	99
" 58. " " Moeder vol van teederheid.	100
" 59. " " Een Engel groet	101
" 60. " " Ster der Zeeën, wees gegroet	102

Blz.		Blz.
47	N ^o . 61. O. L. VR. TER MEI. Wees gegroet, Gij vol genade . . .	103
48	" 62. " O Maagd, o Schoonheid . . .	105
50	" 63. " Maria te minnen	106
52	" 64. " Uwer waardig	107
53	" 65. " 's Werelds leed	109
55	" 66. " De stille nacht daalt neder . . .	110
56	" 67. O. L. VR. DER CONGREGATIE	112
57	" 68. SINT MICHAEL, AARTSENGEL	113
59	" 69. H. ENGELBEWAARDER. 'k Groet u, Prins.	115
61	" 70. " Engel die den troon omgeeft.	117
62	" 71. ST. JOZEF, patroon der H. Kerk.	118
64	" 72. " Onze hoede in 't stervensuur	120
	" 73. " Al stroomt U 't Koningsbloed	122
65	" 74. " Hoor, Sint Jozef 't loflied	123
	" 75. SINT JAN, de dooper	125
68	" 76. SINT PETER EN PAUL	126
71	" 77. SINT JOACHIM.	128
72	" 78. SINT ANNA.	129
74	" 79. SINT WILLEBRORD	131
75	" 80. SINT MARTEN	132
77	" 81. H. BONIFACIUS.	134
79	" 82. HH. MARTELAARS VAN GORCUM	136
81	" 83. H. FRANCISCUS VAN SALES	138
83	" 84. H. VINCENTIUS VAN PAULO.	140
85	" 85. H. ANTONIUS VAN PADUA	141
86	" 86. H. ALOYSIUS	143
88	" 87. H. GREGORIUS DE GROOTE	144
89	" 88. H. CAECILIA	146
91	" 89. SINT AGNES.	148
92	" 90. ALLER HEILIGEN.	150
94	" 91. ALLER ZIELEN.	153
95	" 92. LOF- EN DANKLIED.	156
96	" 93. OPDRACHT	158

In reinen klank
Zij Gode dank.

B

,
,
,
,
,
,

STORENDE DRUKFEILEN.

Bl.	7	reg.	10	v. b.	staat:	het	lees:	Het
„	11	„	6	„	„	aar	„	jaar
„	46	„	1	„	„	behoort	„	bekoort
„	61	„	1	v. o.	„	't	„	het
„	89	„	2	„	„	Jezus	„	Dat Jezus
„	89	„	1	„	„	„	Maria. . . .

